

EPS
QUARTERLY
93

De "Elvis Presley Society"
wordt **GRATIS!**

Elvis Presley Society

Elvis Quarterly
Driemaandelijks tijdschrift
januari-februari-maart 2010
Afgiftekantoor: Antwerpen X - 8/1143
Verantwoordelijk uitgever:
Hubert Vindevogel
Pijlstraat 15
2070 Zwijndrecht
tel/fax: 03 2529222
e-mail: ueps@skynet.be
www.ueps.be

Voorzitter:
Hubert Vindevogel
Secretariaat:
Martha Dubois

Medewerkers:
Tina Argyll
Cecile Bauwens
Daniel Berthet
Leo Bruynseels
Colette Deboodt
Pierre De Meuter
Marc Duytschaever
Dominique Flandroit
Sonia Mertens
Ria Smets
Tommy Peeters
Jean-Claude Piret
Veerle Remysen
Benny Scott

Correspondenten:
Stefaan Demarest
Ale Hartgers
David Neale

Layout / drukwerk:
Drukkerscollectief De Wrikker
Patriottenstraat 29, 2600 Berchem
03 218 56 74
info@dewrikker.be
www.dewrikker.be

Franstalige afdeling:

Jean-Claude Piret - Colette Deboodt
Léopold II Laan, 165/0401
8670 Oostduinkerke.
Tél. : 058/51.01.79
e.mail: piret.jc@skynet.be

Rekeningnummers:

UEPS
068-2040050-70

TCB (boetiek):
220-0981888-90

Nederland:

Giro 2730496 (op naam van Hubert Vindevogel)
IBAN: BE34 220098188890 – BIC GEBABEBB (boetiek)
IBAN: BE60 068204005070 – BIC GCCCBEBB (lidgelden – concerten)

Showroom:

American Dream
Dorp West 13
2070 Zwijndrecht
tel: 03 2529089 (open op donderdag, vrijdag en zaterdag van 10 tot 18 uur
- Eerste zondag van elke maand van 13 tot 18 uur)

Copyright:

Geen materiaal mag worden gebruikt zonder uitzonderlijke toestemming van de uitgever.

Verkoopprijs losse nummers: 4,5 €

INTRO

De "Elvis Presley Society" wordt **GRATIS** !

Deze enorme stap gaat wellicht iedereen verbazen en toch is het een doelbewuste keuze, vooruit in zijn tijd !

Meer en meer heeft onze bevolking en dus ook de meeste Elvisfans, een computer in huis waar ze dagelijks het nieuws op de voet kunnen volgen op de vele bestaande Elvissites.

Elvisnieuws is, zoals trouwens alle nieuws, tijdsgebonden en het is meer dan eens reeds lang achterhaald op het ogenblik dat "Elvis Quarterly" of "News & New" verschijnt.

Daarom hebben wij gekozen om onze "Society" klantvriendelijker te houden en iedereen die het wenst een gratis lidmaatschap aan te bieden. Je hoeft dus géén lidgeld meer te betalen om 10% korting te bekomen bij "American Dream" en je hoeft ook je vertrouwde bladen niet meer her en der op te zoeken om te weten welk nu precies de laatste nieuwigheden waren op gebied van CD, DVD, boeken & gadgets.

Alles wordt U klaar en duidelijk uitgelegd op onze website onder de rubriek "Nieuws" en dit op een dagelijkse basis voor alle nieuwtjes die heet van de naald binnenlopen en de shopnieuwigheden die met de regelmaat van de klok onze boetiek aanvullen. Onze webshop kent dan ook een uitermate groot succes en de fans hoeven maar aan te klikken op hun favoriet artikel voor bestelling. Luttele uren later ligt die bestelling dan ook reeds bij De Post.

We laten U echter – als U dat al zou denken – niet in de kou staan. Naast de nieuwtjes via het internet bieden wij U geheel "GRATIS" en met de regelmaat van een klok onze editie "**Elvis Express**" aan. Mocht U dan toch nog over geen internet beschikken is dit de perfecte leidraad bij al uw aankopen en informatie over onze Society.

U hebt het al begrepen, "Elvis Quarterly" & "News & New" worden vervangen door "**Elvis Express**". Dit blad wordt U toegezonden op simpele aanvraag via e-mail of briefje. U hoeft zich enkel in te schrijven en ....hop het ligt in Uw brievenbus.

Reizen en andere organisaties gaan gewoon door, alleen echter indien de mogelijkheid en de interesse zich aanbiedt.

We gaan de 50ste verjaardag van de "Elvis Presley Society" in op een basis die U misschien niet had verwacht, maar dit is nu juist het leuke aan onze "Society", het lef hebben om over te schakelen naar een andere dimensie in een ander decennia.

Anderen kopieerden al vaak onze ideeën vanaf de sixties tot na de eeuwwisseling. Op zichzelf is dit echter geen verdienste. Op deze wijze begint elke leerjongen bij haarkapper of chefkok. Vernieuwingen inblazen eist durf en doorzet. Daar gaan we voor in 2010 !

Elvis Forever !!

**USA.
januari
2010**

Een reisverslag in notendop

▲ sneeuw in de straten van Memphis tijdens ochtendwandeling

Het was een zonnig weertje in Atlanta op 6 januari, maar wat komen zou leek minder heuglijk nieuws. Het kwik zou dalen tot diep onder de 32 graden Fahrenheit, met een koudeschild dat nog veel lager lag wegens de bittere noordenwind. Niet treuren was de boodschap: "we gaan ervoor" was het motto. Het hotel had traditioneel gezorgd voor een welkomstreceptie en dat konden de meeste reizigers wegens oververmoeidheid nog net halen, het was trouwens al lang na middernacht in thuisland.

Onze eerste uitstap naar Graceland: 68 Elvisfans stonden te trappelen van de kou voor een gesloten poort en omdat ijzel het onmogelijk maakte verder naar

het huis te wandelen bleef het bij koude rillingen!. Een groepsfoto en kennismaking met andere Belgen kon er nog net af vooraleer de rode oortjes gingen bevriezen...

Op 8 januari was de sneeuw meestal verdwenen maar de wind werd nog kouder. Een honderdtal fans hadden al omstreeks 7 uur plaatsge-

▲ dicht bij elkaar is warm

vat voor het kleine podium om de ceremonie van dichtbij gade te slaan. Pas om 9,30 uur kwam het gevolg toe (Priscilla, Lisa Marie, Riley en Benjamin) en ze bleven welgeteld 60 seconden. Wat een teleurstelling voor de 2.000 bevroren toeschouwers! We nemen aan dat het ook voor de familie Presley koud was, maar een betere locatie had ten minste toch gekund. De feestrede te Tupelo vond plaats in een verwarmde tent, een mooi voorbeeld van planning en respect voor de fans!

Gelukkig konden onze reizigers zich nog een beetje opwarmen alvorens de tour van het huis om 12 uur stipt aan te vangen. Het huis van Elvis is en blijft natuurlijk het hoogtepunt van de reis en aan het graf van Elvis werd traditioneel ingetogen halt ge-

▲ Lisa-Marie verwelkomt de fans

▲ de familie Presley

houden. De bloemen van onze Society kregen een mooie plaats toebedeeld.

's Zaterdags was het al niet veel warmer. Gelukkig werd er veel gelachen in de twee autocars en waren de fotostops korter dan gewoonlijk. Op deze dag leerden onze Belgische vrienden een stukje geschiedenis over de plaatsen waar Elvis graag vertoefde alsook een beetje "Memphis history". Zo ontmoetten we ondermeer een dik ingeduffelde Jacqueline die al bijna 20 jaar op de plaats protesteert waar Martin Luther King werd vermoord.

Priscilla

Geheel onverwacht vertoonde Priscilla zich omstreeks 11 uur in de lobby van het mooie Peabody Hotel en liet zich gewillig fotograferen met verschillende fans. Ook Martha en de UEPS kregen even aandacht van Pris en er werd ook een foto genomen. Helaas kwam deze nooit op onze redactie toe. Spijtig, maar het zij zo.

's Avonds was er een fenomenaal concert in het Cannon Center met Terry Mike Jeffrey in topconditie. Na de pauze kwamen

ook Glen D. Hardin, James Burton en Ronnie Tutt een stukje meespelen. Het Memphis Symphony Orchestra leverde een prima taak af en onze groep kreeg ook nog eens een privé backstage-tour aangeboden door de directie. Mooi meegenomen!

Zondag: zoals alle goede christenen trok de ganse groep naar de gospelmis. Wat een belevenis... maar toen de pastoor aan de preek begon kon niemand nog echt volgen en werd een tweede bezoek aan Graceland verkozen boven een uurtje "luisteren". Eerst nog vertrokken de fans naar het vroegere Lauderdale Courts waar we werden ontvangen door Blanche, een jeugd vriendin van Elvis.

Maandag was het een uitgelezen mooie dag, koud maar met veel zonneschijn. Onze politie-escorte telde te Tupelo drie wagens maar geen Harleys, te koud om te rijden! In een mum van tijd werden alle rode lichten genegeerd en ei zo na had één van de politiewagens bijna een ongeval door het afsluiten van een stukje autoweg. De busreizigers beleefden hun dagje wel en de nieuwe attractie van

Bloemen van de UEPS

Wintertafereel

Terry Mike Jeffrey

Een felgesmaakte Zuidse Gospelmis

Escorte van de politie in Tupelo

▲ Marleen wordt politie-officier

▲ Tupelo Hardware

▲ Ook Sam Phillips kreeg zijn straat

Blanche Jordan Scott ▶

▲ de kerk op zondagmorgen

bet kerkje te Tupelo ▲

▲ De Sun Studio

▲ Poplar Tunes staat te huur

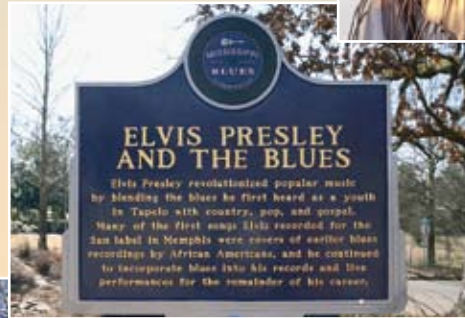

▲ UEPS gedenkplaat in het Elvis Presley Traumacenter

▲ Het mooie standbeeld in het visitor's center

◀ "Bluesroad" te Tupelo

Op dinsdag stond de Sunstudio op het programma. Een waar hoogtepunt, dat werd gevolgd door een shoppingtrip in het mooie Wolfchase Galleria. Verschillende fans zagen met een duidelijk probleem: bagage stuk of tekort aan bagage wegens een teveel aan souvenirs.

Mooi weer in Tupelo

de simulatie van een mis uit de 40-er jaren werd dan ook heel erg gesmaakt. Vele souvenir-tjes waren in Tupelo qua prijs wel aan de hoge kant, dus in de shop werd niet veel tijd verspild. De gratis kadootjes die iedereen kreeg toegestopt waren wel héél erg welkom! 's Avonds ging de hele groep uit eten in het immer populaire "Butchershop". Op die dag kon je immers een gigantische steak "delen" en werd ook de prijs een stuk schappelijker.

Bernard Lansky, de kleermaker van Elvis, was op woensdagmorgen in het Peabody hotel, een reden te meer om nog gauw over straat te lopen voor een foto en laatste aankoop. Hubert vierde zijn langste verjaardag ooit. Stipt op 6 uur s'avonds (12 uur middernacht thuis) ging hij aan het feesten in het vliegtuig en na een "Happy Birthday" van de stewardess ging ook de andere 67 fans aan het zingen, tot grote verwondering van de gewone reizigers. Een erg leuke trip, enthousiaste, leergierige en stipte Elvisfans. Wat moet er meer zijn?

Hubert.

Foto's: Marc Forneville, Eddy Deboysere, Hubert

▲ Hubert viert zijn verjaardag hoog in de lucht

**USA.
januari
2010**

Graceland bekommert zich niet over de Elvisfans.

Januari 2010 zou op Elvisgebied de grootste Birthday- viering aller tijden worden. Mooier, beter en groter met héél veel Elvisfans te Memphis. Toegegeven, de Europeanen waren er allemaal met twee groepen uit België, Frankrijk, Zwitserland, Denemarken, Engeland, Nederland en Noorwegen. Wellicht vergeten we enkele enkele landen, of hebben we ze niet gezien. De Amerikaanse fans bleven angstvallig thuis, alléén al omdat de U.S.A. in de greep zat van een winteroffensief als nooit tevoren. Als sommige delen al niet werden ingesneeuwd was het er bijtend koud, tot in Florida toe waar de fruitbomen een laagje ijs meekregen. Dat zijn ze daar niet gewoon. De Europeanen vertrokken dus naar Elvisland, omdat je vluchten en hotels niet zo maar kan annuleren. Vanaf 7 januari was het te Memphis niet alléén bitterkoud, er lag ook nog een dun laagje sneeuw en meteen werden de scholen gesloten en zag je geen mens meer op straat. Wie er wel verkleumd bijliep waren de fans, dik ingeduffeld met sjaals en mutsen. Zo vertrokken onze twee autocars ook naar Graceland in de vroege ochtend op de tonen van de mooie song van Paul Simon. We hadden het kunnen verwachten: de Musicgates bleven dicht en het enige wat we konden doen waren foto's nemen van de muur met het huis in de verte. Geen mens die ons iets kwam vertellen, niemand had oog, noch oor naar de menigte van tenminste 150 fans die bedroefd achterbleven. Als niemand deze toestand wilde melden had een kleine schriftelijke mededeling aan de poort ook volstaan.. iets in de zin van: "wegens uitzonderlijke weersomstandigheden gesloten"...

Na 45 minuten trappelen kregen we de meeste fans te- leurgesteld terug in de autobus. Morgen wordt het wel beter, zo werd algemeen verhoopt.

Net voor ons vertrek naar de States werd op de site van Graceland al vermeld dat de verjaardagsceremonie aan de overkant van Graceland zou plaatsvinden, niet op het grasveld voor het huis dus. Dat was op zichzelf geen groot probleem ware het niet dat het bij een temperatuur die gevoelsmatig de min vijftien graden oversteeg, het buiten helemaal niet aangenaam toeven was. Een honderdtal fans waren te zeven uur al present en de menigte groeide aan tot ongeveer 1500 à 2000 tegen

negen uur. De familie Presley, aangevoerd door Priscilla bleven enkele minuten ter plaatse en keerden onverwijd terug naar de warme limousine. Géén gesloten tent, géén warmteblazers, geen respect. In 1993 –tijdens de release van de Amerikaanse postzegel- sprak Lisa Marie op een podium in een tent (althoewel veel te klein). Deze keer mocht je dus netjes bevriezen. Om twaalf uur stipt en een klein beetje opgewarmd kon onze groep het huis binnen. Helaas moesten de reizigers die al eens eerder met ons naar Memphis reisden een deel van de tentoonstelling missen (in het annex gebouw van het huis, waar ondermeer jumpsuits, het bedje van Lisa en het bureel van Elvis te zien waren). Zij die voor de eerste keer meegingen waren ook verbaasd omdat de Nederlandse versie van de rondleiding via de hoofdtelefoons niet eens werd veranderd).

Op zondag 10 januari boekten een aantal van onze leden een VIP-tour doorheen Graceland (69 dollar!!). Ook zij kwamen er bekaaid van af. De meeste attributen van de eerdere annex-tentoonstelling kon je nu opnieuw zien in de VIP-versie, maar het busje reed zondermeer en in sneltempo voorbij de stallingen, zonder uitleg. Weer een flater van jewelste en haast 50 € armer.

Niettegenstaande er op dinsdag 12 januari nog honderden fans in Memphis vertoefden werd Graceland zonder meer gesloten... want dinsdag is het traditioneel "sluitingsdag". De toeristen waren er weer aan voor de moeite. Gelukkig waren de boetieks open, dus geld uit- geven kon nog wel.

In het kader van onze groep hadden we al een tweede bezoek aan Graceland mogelijk gemaakt op zondag, maar wie begrijpt nu zulke beslissing om het huis te sluiten tijdens deze hoogdagen?

Het lijkt geen twijfel dat de directie van EPE enkele scherpe brieven mag ontvangen, ook van ons dus.

Het moet ook gezegd worden dat onze reis perfect is verlopen de 68 medereizigers héél tevreden naar huis keerden. De strenge controles op bagage en kleding werd er met de glimlach bijgenomen.

Hubert.

De 75e verjaardag ging op CD gebied zeker niet onopgemerkt voorbij!

Good Rockin' Tonight is een prachtige 4-CD box met 100 songs, waarvan het merendeel de grote hits, maar de platenfirma liet toch ook plaats voor minder bekende songs, zoals There's Always Me, Judy, This Is My Heaven, Only The Strong Survive, The Fool, Loving Arms en Unchained Melody. Deze box was eind november al te koop in de U.S. (en via onze boetiek), maar verscheen officieel in Europa pas op 4 januari. RCA was echter niet zo nauwkeurig wat de juiste prijsstelling betreft: maar slechts driemaal werd die verhoogd, van 34 naar 49 €! Het resultaat mag er dan ook best wezen, en niet-tegenstaande U de songs wellicht allemaal al in huis hebt is dit een echte aanrader.

Verder verschijnt er een 3CD-box met minder songs en in een gewoon plastic doosje, met slechts een summer boekje. Deze zal dan zijn weg vinden bij de Mediamarkten en Saturnshops in dit land. De verkoopprijs van deze box is 19 €.

Alsof het allemaal nog niet genoeg was verscheen er in Amerika ook nog een enkele CD.

De songs op de 4-CD box: My Happiness / That's All Right / Blue Moon Of Kentucky / Good Rockin' Tonight / Baby, Let's Play House / Mystery Train / I Forgot To Remember To Forget / I Got A Woman / Heartbreak Hotel / I Was The One / Blue Suede Shoes / My Baby Left Me / One-Sided Love Affair / I'm Gonna Sit Right Down And Cry / Lawdy, Miss Clawdy / I Want You, I Need You, I Love You / Hound Dog / Don't Be Cruel / Love Me Tender / Love Me / Paralyzed / Too

Much / All Shook Up / Mean Woman Blues / Peace In The Valley / Teddy Bear / One Night / Jailhouse Rock / Treat Me Nice / Blue Christmas / Don't / Hard Headed Woman / Trouble / King Creole / Wear My Ring Around Your Neck / I Need Your Love Tonight / A Big Hunk O' Love / A Fool Such As I / Stuck On You / A Mess Of Blues / It's Now Or Never / Thrill Of Your Love / Such A Night / Are You Lonesome Tonight? / Reconsider Baby / Doin' The Best I Can / Pocketful Of Rainbows / Surrender / Crying In The Chapel / I Feel So Bad / There's Always Me / Judy / Can't Help Falling In Love / His Latest Flame / Little Sister / Good Luck Charm / Suspicion / She's Not You / Return To Sender / Bossa Nova Baby / Devil In Disguise / Long Lonely Highway / I Need Somebody To Lean On / Viva Las Vegas / It Hurts Me / This Is My Heaven / Adam And Evil / How Great Thou Art / Tomorrow Is A Long Time / Guitar Man / Big Boss Man / Too Much Monkey Business / U.S. Male / If I Can Dream / Memories / Don't Cry Daddy / In The Ghetto / Suspicious Minds / Stranger In My Own Home Town / Kentucky Rain / Only The Strong Survive / Polk Salad Annie / The Fool / Funny How Time Slips Away / I Washed My Hands In Muddy Water / I Just Can't Help Believin' / I'm Leavin' / An American Trilogiy / Burning Love / Always On My Mind / Steamroller Blues / Loving Arms / Good Time Charlie's Got The Blues / Promised Land / T-R-O-U-B-L-E / For The Heart / Hurt / Way Down / Unchained Melody / A Little Less Conversation.

De prijzen:

4-CD box: 49 € (+2,70 € verzending)

3-CD box: 19 € (+2,70 € verzending)

Single CD: 18 € (+1,77 € verzending)

Good Times

THE ALBUM

Take Good Care Of Her / Loving Arms / I Got A Feelin' In My Body / If That Isn't Love / She Wears My Ring / I've Got A Thing About You Baby / My Boy / Spanish Eyes / Talk About The Good Times / Good Time Charlie's Got The Blues

SESSION HIGHLIGHTS

Take Good Care Of Her – rehearsal + take 1 / Loving Arms – take 1 + rehearsal / I Got A Feelin' In My Body – take 1 / If That Isn't Love – composite of take 5 & 7 / She Wears My Ring – take 8 / I've Got A Thing About You Baby – take 1 / My Boy – take 1 / Spanish Eyes – takes 1,2 / Talk About The Good Times – take 3 / Good Time Charlie's Got The Blues – takes 7,8 / I Got A Feelin' In My Body – take 4 / I've Got A Thing About You Baby – take 14 / Take Good Care Of Her – take 4 / If That Isn't Love – splice of takes 5 and 7 / I've Got A Thing About You Baby – take 15 (rough mix of master) / Loving Arms – take 2 / I Got A Feelin' In My Body – take 2 / Good Time Charlie's Got The Blues – takes 1,4,6 / My Boy – take 2 / Take Good Care Of Her – takes 2,3 / If That Isn't Love – take 4 (undubbed master) / She Wears My Ring – takes 1-7 / I've Got A Thing About You Baby – take 5 / Talk About The Good Times – takes 1,2 / Talk About The Good Times – take 4 (undubbed master) / Loving Arms – take 3 (undubbed master) / I Got A Feelin' In My Body – take 3 (undubbed master) / If That Isn't Love – take 6,7 / She Wears My Ring – take 10 undubbed master / I've Got A Thing About You Baby – takes 6,8,10,11 / Take Good Care Of Her – take 5 / Take Good Care Of Her – take 6 (undubbed master) / I Got A Feelin' In My Body – take 7 / My Boy – take 3 (undubbed master) / Spanish Eyes – take 3 / Spanish Eyes – take 4 (undubbed master) / Good Time Charlie's Got The Blues – take 9 (unedited undubbed master) Recorded December 10-16, 1973 at Stax Studios, Memphis “Take Good Care Of Her” & “I've Got A Thing About You Baby” recorded July 21 & 22, 1973 respectively at Stax Studios, Memphis

December musicians:

Guitar: James Burton, Johnny Christopher, Charlie Hodge; Bass: Norbert Putnam; Drums: Ronnie Tutt; Piano & Organ: David Briggs, Per-Erik Hallin; Vocals: Kathy Westmoreland, Mary (Jeannie) Greene, Mary Holladay, Susan Pilkington, Voice, J.D. Sumner & The Stamps

July musicians:

Guitar: James Burton, Reggie Young, Charlie Hodge; Bass: Tommy Cogbill; Drums: Jerry Carrigan, Ronnie Tutt; Piano: Bobby Wood; Organ: Bobby Emmons; Vocals: J.D. Sumner & The Stamps, Kathy Westmoreland, Mary (Jeannie) Greene, Mary Holladay, Ginger Holladay

23 Euro (+1,77 Euro verzending)

Nieuws van het Follow That Dream front:

Op 15 februari verschijnt "A Minnesota Moment" op het "Follow That dream" label. Deze CD bevat het concert van 17 oktober 1976 (Metropolitan Sports Center te Minneapolis, Minnesota).

Met deze nieuwe release zet FTD ook een nieuwe trend: elke zes weken zal er een nieuwe enkel- of dubbel-CD verschijnen. Wie dacht dat Ernst Jorgensen en Roger Seamon waren uitgezongen hebben het dus verkeerd voor.

De tracklisting van deze nieuwe CD is:

Also Sprach Zarathustra / See See Rider / I Got A Woman / Amen / Love Me / If You Love Me (Let Me Know) / You Gave Me A Mountain / Jailhouse Rock / All Shook Up / Teddy Bear / And I Love You So / Fever / Steamroller Blues / Introductions / Early Mornin' Rain / What'd I Say / Johnny B. Goode / Love Letters / School Days / Hurt / Hound Dog / One Night / It's Now Or Never / Mystery Train / Tiger Man / Funny How Time Slips Away / Can't Help Falling In Love / Bonus: Fairytale / America / Hawaiian Wedding Song / Blue Christmas / That's All Right.

De bonustracks werden opgenomen in Dayton en Sioux Falls tijdens dezelfde tournee.

22,25 € (+1,77 € port)

De volgende release (1 april) wordt wellicht een dubbele studio-CD, maar hierover is er nog geen duidelijkheid. Er wordt al veel heen en weer gespeculeerd en "Elvis Now" is één van de mogelijkheden die zich aanbiedt.

On Stage

Deze dubbele CD is een nieuwe release van RCA op het "Legacy Label". Deze Cd verschijnt op 23 maart 2010. De dubbelaar zal met een boekje aangeleverd worden waarin we zeldzame foto's zullen vinden terwijl de tekst wordt verzorgd door Ken Sharp (auteur van het boek "Vegas '69"). De originele 10-track CD zal aangevuld worden met drie songs die Elvis slechts zeldzaam op het podium bracht: "Don't Cry Daddy", "Kentucky Rain" en "Long Tall Sally", uiteraard uit dezelfde periode. Een leuke aanvulling zal de repetitie zijn die in de loop van de namiddag werd gehouden en waarbij Elvis zijn versie van ondermeer "The Wonder Of You" op punt stelt.

De tweede CD bevat een nieuwe remastering van Elvis eerste live-CD: "In Person" (origineel gereleased als onderdeel van de dubbele LP "From Memphis To Vegas - From Vegas to Memphis" uit November 1969). Deze songs worden aangevuld met zes bonus tracks uit de concerten van augustus 1969.

De songs zijn:

Disc 1: "On Stage - February 1970": See See Rider / Release Me / Sweet Caroline / Runaway / The Wonder Of You / Polk Salad Annie / Yesterday / Proud Mary / Walk A Mile In My Shoes / Let It Be Me / Don't Cry Daddy / Kentucky Rain / Long Tall Sally / The Wonder Of You.

Disc 2: "In Person - August 1969": Blue Suede Shoes / Johnny B. Goode / All Shook Up / Are You Lonesome Tonight? / Hound Dog / I Can't Stop Loving You / My Babe / Mystery Train / Tiger Man / Words / In The Ghetto / Suspicious Minds / Can't Help Falling In Love / I Got A Woman / Jailhouse Rock / Don't Be Cruel / Heartbreak Hotel / Baby, What You Want Me To Do / Reconsider Baby / Funny How Time Slips Away.

Prijs: 18 € (+1,77 verzending)

Elvis The King of Las Vegas

Dit boek doorbladeren is alsof je een vijfgangen menu verorbert in een driesterrenrestaurant met champagne als aperitief, een chateauwijn bij de maaltijd en een oude cognac als afsluiter. Wellicht wordt dit boek het beste wat ooit is gepubliceerd, en zal deze status nog lang blijven nazinderen. We waren al erg onder de indruk van het mooie "The Concert Years" (van dezelfde schrijver) omwille van de accuraatheid en de mooie foto's, dit werk overtreft alle verwachtingen. Een snelle blik in het boek leerde ons dat de hoofdstukken netjes werden ingedeeld waarbij Elvis telkens weer in Las Vegas vertoefde, te beginnen in 1956 in het Frontier Hotel, bij de verfilming van "Viva Las Vegas", tijdens zijn huwelijk en vanaf 1969 bij de talrijke concerten. Trouwens, wie het naslagwerk "The Concert Years" nog niet in huis haalde, we hebben nog een kleine voorraad. Het boek is trouwens een leuke aanvulling op "The King Of Las Vegas", omdat het uitsluitend handelt over de concerten die Elvis afhandelde van 1969 tot 1977.

De Vegasseizoenen worden hierin niet besproken.

Elvis, The King Of Las Vegas: 59 € (+7,70 € verzending)

- The Concert Years: 69 € (+7,70 € verzending) -

(allebei in éénmaal: 7,70 € port)

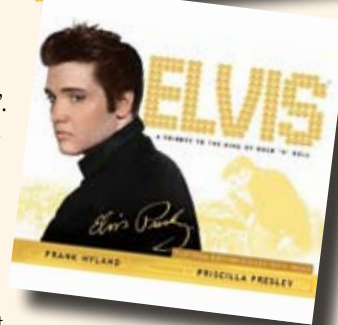
Jailhouse Rock

Het nieuwe Jailhouse Rock boek van "Jat Productions" is nu beschikbaar. **36 Euro + 5,70 Euro verzending.** Alle exemplaren krijgen er een 2010 kalendertje bovenop.

Elvis: A Tribute to the King of Rock 'N' Roll.

Dit boek telt 144 pagina's en wordt uitgegeven door "Whitman Publishing". Priscilla schreef het voorwoord en de inhoud bestaat uit zeldzame foto's, replica's van Vegasmenu's, het geboortecertificaat van Elvis, diverse tickets van concerten en dies meer. **39 € (+7,70 € verzending)**

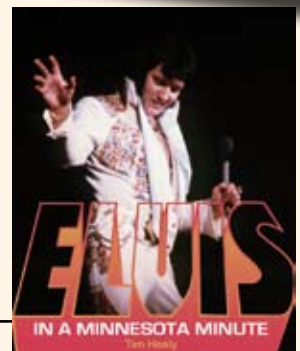

A Minnesota Moment

Bijna simultaan met de nieuwe "Follow That Dream"

CD-release "A Minnesota Moment" verschijnt bij de uitgeverij *Memphis Recording Service* omstreeks 15 februari een boek dat praktisch dezelfde titel zal dragen als de CD, dit in een gelimiteerde oplage van 1500 stuks. Het wordt een hardcover uitvoering van 23x 28 cm. en bevat 100 glanzende pagina's met foto's van Tim Healy uit de show van 17/10/1976 in Minneapolis, Minnesota. De foto's in dit boek werden nog nooit eerder uitgebracht.

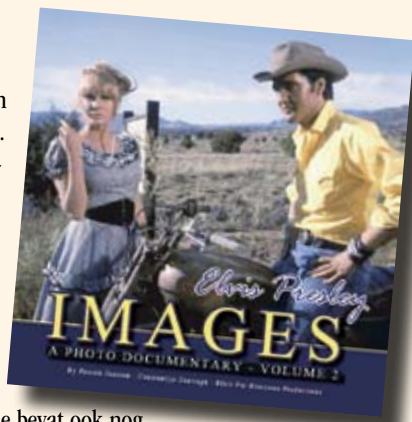
Prijs: 29,50 € (+ 2,95 € verzending)

Images 2 (Nog niet in voorraad)

"Images 1" was een uiterst geslaagde release en daarom hebben de makers het initiatief genomen ook een volume 2 uit te brengen. Meer dan 250 foto's, waarvan 200 nooit eerder gepubliceerd werden komen meestal van de originele negatieven en dia's en zijn allemaal kristalhelder. De presentatie laat alvast heel wat goeds vermoeden! Volgende hoofdstukken komen aan bod: Reflectons of the 50's - Elvis At Sun - Tupelo, Mississippi - The Army Years - Welcome Home Elvis - Wild In The Country - Girls! Girls! Girls! - Viva Las Vegas - Stay Away Joe - The Comeback Special - That's The Way It Is - Madison Square Garden - Aloha From Hawaii - Houston 1974 - Last Vegas Season. De eerste druk van deze editie bevat ook nog een setje gratis postkaarten.

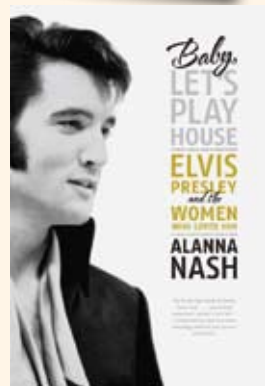
44,95 € (+5,70 € verzending)

Baby, Let's Play House

Het was al een tijdje bekend dat Alana Nash (zij schreef ook het boek over Colonel Parker) op 4 januari een werk uitbrengt waarin u alles kan lezen over Elvis' liefdesleven. Indien U hierin een gezonde interesse hebt zal dit werk u zeker interesseren!

Prijs: 23€ (+5,70 verzending)

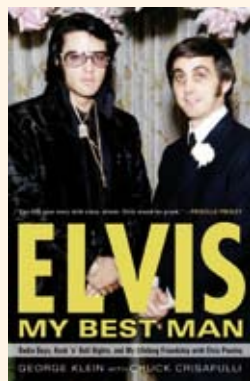
Elvis, My Best Man

Dit boek is van de hand van George Klein. George en Elvis kennen elkaar sinds 1948 en ze bleven steeds contact met elkaar houden.

Omdat er een teveel aan boeken zijn verschenen gedurende de 32 jaar na het overlijden van Elvis heeft George zich wat afzijdig gehouden, maar vindt de 75e verjaardag belangrijk genoeg om zijn "echt" verhaal te doen...

Het boek verschijnt als hardback op 320 pagina's en meet 16x24cm.

Prijs: 23€ (+5,70 verzending)

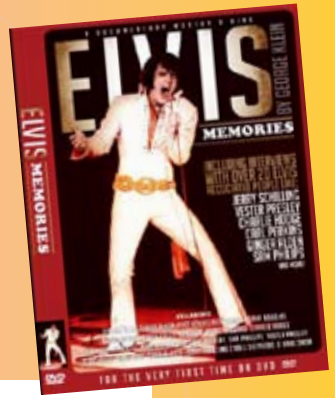

Elvis Memories

Een interessante DVD is deze van George Klein. In deze productie praat George met ondermeer Ginger Alden, Chet Atkins, Dick Clark, Donna Douglas, Alan Fortas, Al Green, Merle Haggard, Charlie Hodge, Carl Perkins, Sam Phillips, Jerry Reed, Khang Rhee, Jerry Schilling en Vester Presley.

De originele versie dateert al van 1985, maar blijft brandend actueel. Als je een mondje Engels spreekt en ook verstaat zal deze 48 minuten durend schijfje U zeker kunnen bekoren!

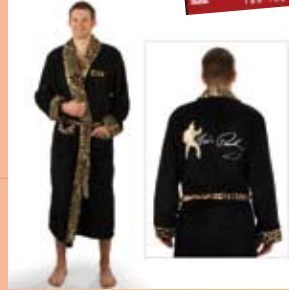
Prijs: 16,50 Euro (+1,77 Euro verzending).

Badjas

Een uitstekend geschenk voor de mannelijke Elvisfan! Zeer kwaliteitsvolle en warme Elvis badkamerjas... 100% polyester (één enkele maat beschikbaar)

79 Euro (+5,70 Euro verzending)

Puzzel

We hebben recent een lading erg leuke puzzles ontvangen. Twee puzzles in één doos van telkens 1000 stuks. U bent er gegarandeerd een tijdje zoet mee. Niettegenstaande je twee stuks in één klap koopt, blijft de prijs aan de zeer lage kant:

Prijs: 15 Euro.

Verzending: 5,70 Euro.

Uniek en mooi

Deze nieuwe reeks kristallen juwelen met foto van Elvis binnenin zijn zeer mooi. Ze meten 37x25mm en zijn voorzien van een verzilverde ketting van 45cm. Door de afgeplatte boorden schittert Elvis in het daglicht zoals U hem nog nooit zag! Elke halsketting is verpakt in een luxueus juwelendoosje.

Er zijn vijf verschillende motieven te koop via postorder. Dit enig mooie artikel kwam tot stand dank zij een licentie met EPE. **Prijs: 65 € per stuk (+5,70 Euro aangetekende zending)**

Tupelo Welcomes Home Elvis Presley

Een CD release met de 2 concerten die Elvis gaf in Tupelo op 26 september 1956, aangevuld met interviews + een tot op heden op CD onuitgegeven interview uit 1957. De CD wordt geleverd met een bijhorend fotoboekje (40 bladzijden) op glanzend papier met zeldzame foto's. De auteur is Joseph Pirzada.

16,50 € (+1,77 € verzending)

**Elvis
Shop**

KOMMER en KWEL, ook tijdens Elvisconcerten

Kenny Durham uit Marnisburg (USA) kocht een ticketje van 10 dollar om een Elvis concert bij te wonen op 6 oktober 1974.

In de zaal was er heel wat onenigheid over de plaatsen die het gezin werden toegewezen. Zij, en vele anderen gingen het de “The Grand Ripoff” noemen, met andere woorden: de “grote zwendel”.

Kenny vertelt als volgt: de aangeboden tickets waren \$10, \$7,50 en \$5 geprijsd. Wij kochten twee stuks van de \$10 reeks, ervan uitgaande dat het de beste plaatsen waren. Dat was ook de opinie van de andere mensen rondom ons. Wij bevonden ons in sectie 311, het was onmogelijk de man op het podium te identificeren, het kon gelijk wie zijn geweest. De enige wijze om hem te herkennen was door het horen van zijn stem doorheen de luidsprekers. Dat was voor ons de “eerste” zwendel. Aangezien we vlak in de nok van het dak zaten stuurden ze slimme verkopers naar ons toe om een verrekijker te verkopen. Het waren zo van die speelgoeddingetjes die je 98 cent zou betalen in de reguliere winkel. Niet hier, ze vroegen 5 dollar elk!

Zwendel nummer “twee”!

De man die de show aankondigde voegde er vriendelijk aan toe dat we zoveel foto's mochten nemen als we maar wilden, maar we dienden wel op onze stoel te blijven! Onmogelijk om vanuit onze plaats een foto te nemen, de camera kon die afstand niet overbruggen. Een simpele vraag: als wij \$10 betaalden (hoogste prijs), hoeveel zouden dan de vouwstoeltjes kosten die vlak voor het podium stonden? Als ze duurder waren, waarom werd er dan niet voor geadverteerd? In het andere geval, aangezien we helemaal bovenaan zaten, waar bevonden zich dan de goedkopere plaatsen?

Nadat alle plaatsen van de avondshow verkocht waren had iemand het lumineuze idee om een show in

te lassen te 15 uur. Wie dus eerst zijn tickets kocht moest naar de avondshow. Vervolgens moesten we horen dat alle souvenirs tijdens de middagshow al waren uitverkocht. Wie deze shows opzette heeft er één grote warboel van gemaakt. Ik heb altijd voor ogen gehad dat je tevreden klanten de beste publiciteit waren om het voortbestaan te kunnen garanderen. Hier niet dus. Om af te sluiten zou ik nog willen melden dat de show grandioos was, Elvis in topvorm dus, als je tenminste het geluk hebt gehad hem ook mogen zien.

Martha en Tim Collins repliceerden als volgt:

De brief aangaande de “zwendel” tijdens het Elvisconcert van 6 oktober heeft zowel onze sympathie als antipathie voor het gebeuren kunnen losweken. Wij waren ook aanwezig tijdens de show en het stoort ons dat mensen een circussachtige toestand trachten aan te klagen, die niets uitstaans hebben tot de prestatie van de beste entertainer aller tijden: Elvis Presley. Wij zijn achttien jaar Elvisfan en bewonderen zijn charisma, talent en verscheidenheid van songs. Wij zijn ervan overtuigd dat de organisatie achter deze concerten complex en moeilijk is. We zijn niet gelukkig met het opzet van de rijke manager van Elvis die het zich nog wil veroorloven foto's te verkopen, alléén maar omdat hij het graag doet. We kunnen Al Dvorin nog net tolereren die op zijn eigen wijze vanaf het podium souvenirs aan de man brengt. We kunnen begrijpen dat de soms draconische maatregelen alléén maar dienen om de veiligheid van de toeschouwers te bevorderen. We hebben het nog met eigen ogen meegemaakt: een fan, overvol van liefde van Elvis brak haar been om bij het podium te geraken om een fotootje te maken. Ook Elvis zelf is nooit veilig geweest

bij het uitdelen van sjaaftjes omdat hij zich te veel overgaf aan het publiek. Mogen we ook aanstippen dat de namiddagshow als eerste gepland werd? Mag het ook gezegd worden dat de langspeelplaat waarvan sprake nu gewoon via uw platenzaak kan gekocht worden? Het management van Elvis staat er op dat minstens 60% van de tickets aan een maximum prijs van \$10 worden verkocht, maar het moet toch gezegd worden dat, als je Elvis van dichtbij wil zien (dat geldt voornamelijk in Las Vegas en Lake Tahoe) wel veel méér moet neertellen. In deze steden is het gebruikelijk dat je een “extra” geeft aan de “maître d’hôtel” omdat het inkomticket geen plaatsbewijs is. Bij de andere concerten doorheen het land worden grote aantallen tickets gekocht door groepen, die ze dan aan “vrienden” doorverkopen. Zo werden de tickets van \$10 tijdens het concert te Philadelphia van de hand gedaan aan \$55.

Ondanks dit alles is het beleven van een Elvisconcert voor ons van onschatbare waarde. Niettegenstaande bepaalde aspecten van het management laakbaar zijn concentreren we ons alleen maar om de “zanger” zelf. Misschien moeten de zogenaamde gedupeerden zich maar eens direct wenden tot Colonel Parker himself!

Nota vdr: *op deze wijze kijk je eens met een andere blik naar de concerten van 1974. Stel dat je speciaal naar Amerika vloog en een ticketje kocht aan de zaal om vervolgens in de nok te zitten en iets meer dan een uurtje later terug op straat staat... dat is wel beel erg! Trouwens, de tickets die aan vijf dollar werden verkocht vonden een plaatsje terug achter het podium, waarbij je alleen maar de rug van Elvis en de muzikanten zag, maar toegegeven, je was er bij!*

Ook wat betreft de langspeelplaat die te koop was heeft deze fan het niet bij het recht eind, al was dat in 1974 niet zo evident: het “talking album” werd in de zaal verkocht op het label “Boxcar” van Col. Parker zelf. Nadien bracht RCA de plaat uit. Op de dag van vandaag zou je minstens 50x méér moeten betalen voor zo’n Boxcar exemplaar! De fooi die de zaalverantwoordelijke te Las Vegas graag in ontvangst nam was minstens \$ 100 (toen toch 5.000 BFr of 125 € extra).

ELVIS - NEW HAVEN '76

(Follow That Dream Records)

Recorded live, July 30, 1976, 8.30 pm, Veterans Memorial Coliseum, New Haven, Connecticut.

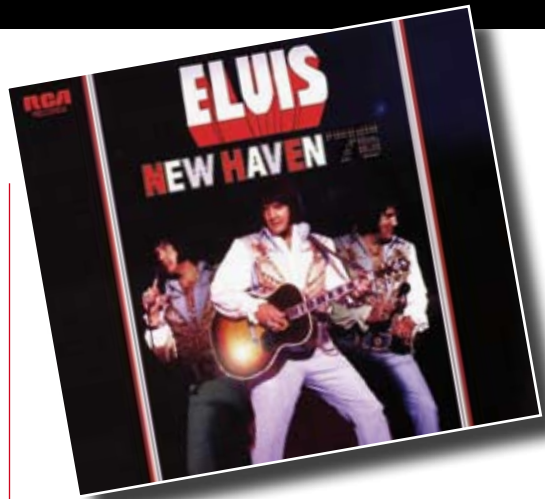
Bonussong recorded live, August 1, 1976, 2.30 pm, Hampton Coliseum, Hampton Roads, Virginia.

Playlist: Also Sprach Zarathustra/ See See Rider/ I Got A Woman/Amen/ Love Me/ If You Love Me (Let Me Know)/ You Gave Me A Mountain/ Help Me/ All Shook Up/ Teddy Bear/ Don't Be Cruel/ And I Love You So/ America/ Jailhouse Rock/ Funny How Time Slips Away/ Introductions/ Early Morning Rain/ What'd I Say/Johnny B. Goode/ Love Letters/ School Days/ Hurt(2x)/ Hound Dog/ Hawaiian Wedding Song/ Can't Help Falling In Love/ Closing Vamp.

Bonussong: Return To Sender

Musicians: James Burton (lead guitar), John Wilkinson (rhythm guitar), Jerry Scheff (bassgitar), Ronnie Tutt (drums), Tony Brown (piano), David Briggs (electric piano), Charlie Hodge (acoustic guitar/ vocals).

Vocals: Kathy Westmoreland, Sherill Nielsen, The Sweet Inspirations, J.D. Sumner & The Stamps. Joe Guercio and his orchestra.

Neveninformatie over de concertreeks:

Op 7 juli '76 vertrok Elvis Presley naar Palm Springs om er een beetje tot rust te komen in afwachting van de drukke zomerperiode. Voor de eerste maal sinds 1970 stond er geen Summer Festival op het programma. Alle shows in het Hilton hotel te Las Vegas waren geschrapt omwille van een personeelstaking. Ter vervanging werden er twee zomertoernees ingelast.

Op 13 juli '76 werden Red en Sonny West ontslagen, samen met een derde lijfwacht, Dave Hebler, die sinds 1975 tewerkgesteld was. Sonny en Red hadden al meerdere malen fans te hardhandig aangepakt, iets wat Elvis zes processen opleverde in twee jaar tijd. Privé-detective John O' Grady, advocaat Ed Hookstratton, vader Vernon en kolonel Parker hadden al eerder op hun ontslag aangedrongen, maar pas nu stemde de zanger toe. Vernon handelde de zaak verder af. Even later maakte het trio bekend dat ze een boek gingen schrijven over hun werkgever. Het boek zou wel een heel ander beeld van Elvis weergeven dan wat de wereld tot dusver gezien had. Voortaan zouden Sam Thompson (broer van Linda) en kenpo-expert Ed Parker, samen met Dick Grob, instaan voor de veiligheid van de superster.

ELVIS - NEW HAVEN '76

Op 23 juli '76 begon Elvis in Louisville, Kentucky aan een slopend toerschema. Hij bracht een show in een uitverkochte arena voor maar liefst 19.400 uitzinnige fans. Voor deze reeks van 15 concerten droeg Elvis steeds zijn "Bicentennial suit". Daar de Amerikanen dit jaar de 200 ste verjaardag van de onafhankelijkheid vierden, had Elvis aan Bill Belew gevraagd om twee speciale jumpsuits te ontwerpen om tijdens dit feestjaar te dragen. De zanger wou immers zoveel mogelijk steden aandoen om samen met zoveel mogelijk Amerikanen deze Bicentennial te vieren! De ontwerper had twee varianten gemaakt. Een wit pak met licht blauwe mouwen dat het "White Bicentennial suit" werd genoemd en een licht blauw pak met witte mouwen dat de naam "Blue Bicentennial suit" meekreeg! Op het borststuk prijkte telkens dezelfde afbeelding van een prehistorische vogel. Hij gaf een matinee en avondvoorstelling in het Civic Center van Charleston, West Virginia. Dan trokken ze verder naar Syracuse, New York waar de vraag naar tickets zo groot was dat ze na de show van de volgende dag in Rochester, New York terugkeerden naar het Omondaga War Memorial Auditorium in Syracuse voor nog een extra show. Alhoewel de toernee pas van start was gegaan voelde Presley zich al vlug vermoeid. Zijn lichaam kreeg immers de kans niet om te recupereren, laat staan om te genezen. Op alle plaatsen waar de "Elvis Presley show" halt hield, stond het publiek uren in de rij aan te schuiven om zo het best mogelijke ticket te bemachtigen. Op 19 juni '76, een dag nadat de ticketverkoop in Hartford was gestart, stond er in een plaatselijke krant: "Niemand sliep op straat voor Bob Dylan, maar voor een ticket om Elvis Presley aan het werk te zien, kampeerden de fans 's nachts voor de inkomhal in slaapzakken en op tuinstoelen"! De volgende dag stonden er duizenden mensen in rijen aan te schuiven voor tickets bij een temperatuur van om en bij de 30 graden Celsius, wetende dat Elvis pas binnen zes weken naar Hartford kwam. Op 28 juli '76

kwam de hele entourage dan aan te Hartford, Connecticut. Elvis kreeg er te kampen met een ontstoken keel, iets wat hem de rest van de toernee zou blijven hinderen. Maar pijn of geen pijn, de zanger ging gewoon door alhoewel sommige shows leden onder zijn stemproblemen. Ook zat er nog weinig afwisseling in de shows, iets wat we Presley niet gewoon waren. Een blad van het Civic Center uit Hartford meldde: "Het is sinds de opening van het Civic Center geleden dat er nog zo'n waanzinnige vraag naar tickets was. Hoewel er een limiet van maximum tien tickets per persoon was vastgelegd, was de show om 16u30 compleet uitverkocht". Hij zette zijn weg verder via Springfield, Massachusetts; New Haven, Connecticut en Hampton Roads, Virginia, met steeds uitverkochte concerten. Dan arriveerde de "Elvis Presley show" in Roanoke, Virginia waar een plaatselijk blad hem de dag erna uitriep tot "America's national monument". De toernee werd afgesloten in de Cumberland Country Memorial Arena in Fayetteville, North Carolina, waar Presley op 3, 4 en 5 augustus '76, drie sold-out shows gaf, goed voor 21.000 toeschouwers. Daarna keerde Elvis terug naar Memphis. Hij verwachtte er immers Lisa Marie, die haar jaarlijkse zomervakantie kwam doorbrengen op het domein Graceland.

Wat deze toernee betrof leek alles net zoals voordien, toch wat het publiek aanging. Maar de aanwijzing dat er met Elvis iets mis was en wat tijdens de vorige shows af en toe eventjes te zien was, werd nu meer en meer zichtbaar. Het gebrek aan levenslust was duidelijk merkbaar. Je kon ook zien dat de breuk met zijn jeugd vrienden, Red en Sonny West, niet bepaald bevorderlijk waren voor de reeds bestaande, beroerde situatie en zelfvernietigende manier van leven. Tijdens de shows leek het net of Elvis overgeschakeld was op automatische piloot en je had absoluut geen radar nodig om te realiseren dat de koers verkeerd was. De ingeslagen weg was niet enkel fout, hij zou leiden tot

een regelrechte ramp wanneer er niet onmiddellijk rechtsomkeer werd gemaakt!

En ... het moest vlug gaan gebeuren! De eens zo florierende artiest was aan het verwelken. Ook de fans begonnen stilaan te klagen dat de shows saai en bijna identiek waren.

Bruce Springsteen, een groot rocker uit de jaren '80 en groot Elvis-fan, was reeds gekend in 1976. Toen hij samen met co-muzikant Little Steven een bezoek aan Memphis bracht, klauterden ze samen over de muren van Graceland in de hoop om zo Mr. Presley te kunnen ontmoeten. Hoezeer Bruce Springsteen wel zijn best deed om aan de veiligheidsmensen uit te leggen dat hij een beroemde rockster was, werden beide heren toch netjes van het domein verwijderd.

Het eigenlijke concert:

Rond 8.30 pm worden de lichten in het Veterans Memorial Coliseum gedoofd en zet het orkest "Also Sprach Zarathustra" aan. Wanneer Elvis het podium betreedt, gekleed in zijn licht blauw Bicentennial suit, begroet hij eerst het publiek en begeeft zich dan naar Charlie die hem zijn gitaar aanreikt. Als het "Theme from 2001" overgaat in de gebruikelijke "See See Rider" horen we meteen dat Elvis nog steeds stemproblemen heeft en dit omwille van een keelontsteking die hij twee dagen geleden heeft opgelopen. Toch krijgen we een gedreven uitvoering van dit prachtige openingsnummer. Elvis: "Thank you very much, thank you ladies and gentleman, thank you". De show gaat

verder met de welgekende "Well, well" intro van de Ray Charles klassieker "I Got A Woman". Elvis heeft het moeilijk om aan de lage noten van de "Well's" te geraken. Aan het einde van de song vraagt Presley aan J.D. Sumner om "Amen" te hernemen: "He's the world lowest human.....euh, lowest bass singer"! J.D.'s zéér diepe basstem laat de arena op zijn grondvesten daveren maar is prachtig om horen! De zanger maakt dan een praatje met het publiek gevolgd door een behoorlijke versie van "Love Me", met tevens een zéér krachtig einde. Vooraleer de volgende song van start gaat vraagt Elvis aan de overenthousiaste fans, die mekaar aan het verdringen zijn onderaan het hoge podium, om rustig en kalm te blijven en mekaar zeker geen pijn te doen. Het nummer "If You Love Me" werd een eerste maal geïntroduceerd in augustus '74 en daarvoor gezongen door Olivia Newton John. Elvis maakt tijdens de song enkele amusante woordspelingen maar kan de vermoeidheid in zijn stem niet verbergen. Presley's enorme vokale bereik bewijst zich tijdens "You Gave Me A Mountain", met tevens prima gitaarspel van James Burton. "Help Me" is onze volgende song en is zonder meer goed. De zanger is ook zeer spraakzaam tijdens dit concert en verbazend samenhangend. Elvis: "I like to do a medley of some of my records for you, whether we can or not is another story"! Het doornemen van enkele oude hits zoals "All Shook Up" en "Teddy Bear/Don't Be Cruel" gaat goed en vergt al bij al niet te veel energie. Tijdens deze medley maakt Elvis van de gelegenheid gebruik om wat sjaltjes uit te delen. Elvis: "Thank you very much,

ladies and gentleman, thank you". Onmiddellijk hierna zetten de muzikanten "And I Love You So" in. De zanger doet een extra krachtinspanning wat resulteert in een mooie uitvoering. Kathy Westmoreland doet hetzelfde en dat is duidelijk hoorbaar aan het einde van de song. Alvorens men het volgende nummer op het publiek loslaat vertelt Elvis: "Ladies and gentleman, since this is our Bicentennial year, I would like

to do our version of America The Beautiful for you". Met een voortreffelijke vertolking krijgt hij de 11.088 toeschouwers op de knieën. De song wordt ten zeerste gesmaakt met opnieuw een amusante zinspeling van "fruits and plains". Door het enorme succes word het laatste gedeelte van de song hernomen. Met "Jailhouse Rock" gaan we opnieuw naar de fifty's. Verrassend genoeg een goede versie, mede door het grootse drumwerk van Ronnie Tutt. De zanger vraagt dan al om de "houselights" aan te steken en zoals gewoonlijk krijgen we dan "Funny How Time Slips Away". Beslist één van de hoogtepunten uit deze show, met falsetto stem en perfecte timing. Dan is het tijd om de bandleden voor te stellen. Noemenswaardig zijn o.a. de amusante voorstelling van The Stamps, de bijna complete versie van "Early Morning Rain" door John Wilkinson en Elvis, James Burton die "Johnny B. Goode" speelt met de gitaar achter zijn hoofd, een fantastische drumsolo van Ronnie Tutt, Jerry Scheff met zijn versie van "The Battle Of New Orleans" en David Briggs die samen met Elvis "Love Letters" brengt. De introductions worden afgesloten met "School Days". Dan stelt Elvis zijn nieuwste plaat voor. Wat volgt is een goede versie van "Hurt". Door het enthousiasme van het publiek brengt de zanger een volledige tweede versie van dit succesnummer. En desondanks de stemproblemen trekt Presley nog één keer alle registers open en rond hij met bijzonder hoge stem de song af! Een nieuw hoogtepunt! "Hound Dog" is dan weer om vlug te vergeten gevolgd door een behoorlijke uitvoering van "The Hawaiian Wedding Song" met slechts één gekke woordverandering. Na enkele woorden van waardering tot het publiek sluit Elvis de show af met de vertrouwde "Can't Help Falling In Love".

Bonussong:

"Return To sender" is hét hoogtepunt uit de show van Hampton Roads, van 1 augustus '76. Die namiddag was de "Return To Sender" fan club aanwezig in de arena en net wanneer Elvis met de "introductions" wou beginnen, vroegen ze of hij hun "lijflied" wou zingen. De zanger waagt zich aan het nummer en tot grote verbazing van het publiek brengt hij een bijna complete versie.

ELVIS - NEW HAVEN '76

Besluit concert:

Dit concert doet er ons aan herinneren dat Elvis ook maar een mens was. Hij had eigenlijk niet op het podium mogen staan. Hij was ziek en zéér, zéér vermoeid. Maar Elvis probeerde altijd het beste van zichzelf te geven, wel 150 % gedurende iedere show. Ondanks dit alles blijft deze show prettig om naar te luisteren met enkele mooie hoogtepunten, al had hij deze avond niet de energie voor een "Polk Salad Annie" of om zich voorover te buigen naar de fans onderaan het hoge podium. Toch vind ik dat deze cd niet in onze Elvis-collectie mag ontbreken. Het is al bij al een tamelijk goed concert uit een vreselijke toernee. De klank is indrukwekkend zuiver.

Het New Haven Veterans Memorial Coliseum

De totale capaciteit van het Veterans Memorial Coliseum bedroeg 11.171 toeschouwers. Omwille van de slechte staat van de arena werd deze op 1 september 2002 officieel gesloten door burgemeester John DeStefano Jr. Op 20 januari 2007 werd het gehele gebouw dan gesloopt door middel van explosieven.

Werner Haelewaters

16 januari 2010

Elvis Birthday Party

Hotel Holiday Inn Airport – Diegem – 20 u

...een sfeerbeeld

Onder grote belangstelling werd de fantastische verjaardagstaart aangesneden

1		L	19				25		29		32			35
									N		J			
			M			2								A
											3			
4		H			22									
											5			
					B		26 U							
6	V				7									
										31				
W							8				G			
		18												
				20				27						
					23			C				33		
9		D							30					
								10						
					K							11		36
S						24						P		
12			O											
	13			21		14		28			15		34	X
	Q			I				R						
							16				E		T	
17												F		

Het Presley kruiswoordraadsel

Horizontaal

1. Documentaire over Elvis
2. Extended play (afkorting)
3. Langspeelplaat (afkorting)
4. Thanks to the ..... (vervolledig songtitel)
5. Elvis Presley (afkorting)
6. Vervolledig filmtitel : ..... Hawaii
7. .... liked the roses (vervolledig songtitel)
8. Geboorteplaats Elvis
9. Gospelsong & titel LP
10. .... Blues (vervolledig filmtitel)
11. Voornaam Parker
12. Elvis tweede film
13. So ..... you're mine (vervolledig songtitel)
14. Songtitel (slotwoord)
15. Voornaam Elvis personage uit film "Follow that dream"
16. International Elvis Presley Fan Club (afkorting)
17. Volledige naam Elvis moeder

Vertikaal

1. Elvis 30st film
13. Elvis verzamelde dit
16. .... eats (vervolledig songtitel)
18. United Elvis Presley Society (afkorting)
19. Songtitel die voorkomt op de LP : Loving you
20. .... in the valley (vervolledig songtitel)
21. Don't cry ..... (vervolledig songtitel)
22. Voornaam filmdirector van 9 Elvisfilms
23. Compact disc (afkorting)
24. Songtitel (op mijn manier)
25. Elvis Aron Presley (afkorting)
26. Familiennaam kozijn Gene
27. Bijnaam Elvis the .....
28. Elvis Presley Enterprises (afkorting)
29. Hawaiiiaanse begroeting
30. Elpee in uitstekende staat
31. Familiefilmnaam broers uit "Love me tender"
32. Gospelmasters 4 CD-box
33. Voornaam Elvis oom
34. Familiefilmvoornaam Elvis broer uit "Love me tender"
35. Songtitel (gescheiden wegen)
36. Voornaam lid "Memphis maffia"

De juiste oplossing van Quarterly 92 was "Your Time Hasn't Come Yet Baby". We ontvingen twintig juiste antwoorden waaruit een kinderhand twee gelukkigen koos die elk een waardebon van 15 € winnen.

De winnaars zijn: Peeters Alfons / Hoboken en Roxane Costenoble / Fréjus.

Went U uw Elvis Quarterly niet te gebruiken om uw oplossing in neer te schrijven, neem dan een kopietje of raadpleeg onze website. Ook daarop kan u de opgave vinden en deze afdrukken.

Deze keer zullen er drie winnaars elk een waardebon van 10 € ontvangen!

Oplossingen mogen via alle kanalen toekomen: gele briefkaart, brief, e-mail of gewoon afgeven bij American Dream te Zwijndrecht. Let wel: inzenden tot einde maart 2010.

Met de 24 grijze vakjes kan je een songtitel maken. Succes!

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	

Jong en oud op de dansvloer met de aanstekelijke muziek van Phil Friendly en zijn groep

► Gewoontegetroew stuurt Graceland in naam van Lisa Marie en Priscilla aan alle bestaande fanclubs over gans de wereld hun nieuwjaarswensen via een CD. Deze CD bevat deze keer een duet-versie van “Winter Wonderland”. De tekst op het begeleidende kaartje luidt als volgt:

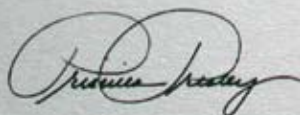
Dear Friends,

This past year, we have celebrated several defining milestones in Elvis' career, including his opening engagement at the International Hotel in Las Vegas, his recording sessions at American Sound Studio in 1969 and the 45th anniversary of *Viva Las Vegas*. It is truly amazing to see fans around the globe as they join us in celebrating Elvis' music, movies and amazing contributions to the world of entertainment.

As we look towards 2010, it will be another amazing year for Elvis fans. We will have the opportunity to celebrate both Elvis' past with the events surrounding his 75th birthday as well as the future with the launch of *Viva ELVIS* from Cirque du Soleil. Both these events will result in many people being introduced to Elvis and his music for the first time and we'll see many more fans joining the ranks of the millions around the world.

Thank you for your continued support and all the work you do in the name of Elvis Presley. Warm wishes to you and your family this holiday season.

Sincerely,

▶ Aaron Schroeder schreef «Dixieland Rock», «It's Now Or Never», «Stuck on You», «A Big Hunk O' Love» «Any Way You Want Me» en nog 11 andere songs voor Elvis. Hij overleed op 84-jarige leeftijd. Tijdens zijn loopbaan schreef hij meer dan 2000 songs. Schroeder weigerde na 1962 nog liedjes te schrijven voor Elvis omdat hij een gedeelte van de royalties diende af te staan aan Colonel Parker.

▶ Nadat het «Coco Palms Resort» op het eiland Kauai (Hawaii) ruim twintig jaar geleden door een tropische storm gedeeltelijk werd verwoest, kon het hotel nooit worden heropgebouwd wegens onenigheid tussen de verzekeraars. Op donderdag 3 december werd het ook nog eens door een brand getroffen. Verwacht wordt dat het hotel, waar Elvis in 1961 Blue Hawaii opnam, weldra geheel zal worden gesloopt.

▶ Bernard Lansky (hij noemt zichzelf graag de «kleermaker van Elvis» heeft te Memphis zijn eigen straatnaam. Aan een stukje van Beale Street, op de hoek waar zijn vroegere winkel was staat nu het bordje: Bernard Lansky Street. Lansky, nu 82, werkt nog steeds zeven dagen per week in zijn winkel in het Peabody Hotel. Het gebouw dat hij vroeger betrok, en waarvan hij nog steeds eigenaar is, werd verhuurd aan Graceland, zonder succes echter. Momenteel huist er een nachtclub.

▶ Marc Brillouet, Elvisfan in hart en nieren, en reeds een eeuwigheid verbonden aan Radio 2, stopt met presenteren en gaat vervroegd met pensioen. Op 19 december ging de laatste 'Funiculi Funicula' de ether in. De Radio 2 luisteraar had op zondagavond 19 jaar lang een vaste afspraak met Marc Brillouet.

Met licht klassieke muziek kon het programma meer dan 300.000 luisteraars bekoren. Eerder presenteerde hij ook «Hitriders», een programma waarin Elvis steeds een vaste stek wist te verwerven. Als presentator met de fluwelen stem was Marc ook driemaal te gast bij de presentatie van onze concerten te Antwerpen in 1991, 1994 en 1996. Hij vergezelde ook onze Society in 1993 tijdens de U.S.A. reis.

▶ Sony Special Products zal binnenkort een aantal Elvis' soundtracks opnieuw beschikbaar stellen. Voorlopig zullen deze alléén via de Amerikaanse markt heruitgebracht worden. De eerste release in deze reeks is «Viva Las Vegas». De daaropvolgende CD's worden dan: G.I. Blues, Roustabout, Girls! Girls! Girls!, Frankie & Johnny, Girl Happy, Clambake en Fun In Acapulco.

▶ Nicola Congiu (Niko voor de Amerikanen) doet het erg goed in de U.S. en de kans is groot dat ook zijn Europese carrière weldra een nieuwe «boost» krijgt. Dat berichtte ons Steve Binder (de producer van 1968 Special).

U kent hem nog wel, de sympathieke Italiaan die tweemaal op onze Birthday Party te gast was en éénmaal de toeschouwers in het Casino te Knokke aan de grond nagelde.

▶ Enkele van onze leden stelden een tijdje geleden de vraag waarom de song “Miracle Of The Rosary” niet te vinden was op de 4-CD box “I Believe - The Gospel Masters”. We hebben lang moeten zoeken en navragen, maar uiteindelijk kwam er toch een duidelijk antwoord: enkele Amerikaanse groeperingen van gelovigen uit protestantse hoek (ondermeer Baptist en Methodist) konden zich niet verenigen met de tekst waarin verwezen werd naar de Heilige Maagd Maria. Toen Elvis nog leefde heeft men deze stap echter niet durven zetten!

▶ Een zeefdruk van Andy Warhol haalde op een veiling vlot 100 miljoen dollar. Het werk van 3,5 meter veranderde vorig jaar al van

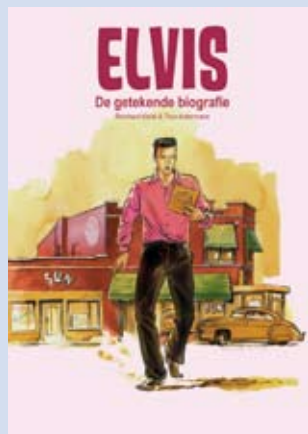
eigenaar, maar het raakte nu pas bekend. Het heet “Eight Elvises” en stelt Elvis voor met een revolver uit de film “Flaming Star”. Het originele werk werd in 1963 al vertoond te Los Angeles waar het deel uitmaakte van een grotere doek met 16 Elvissen. Dit werd later ontmanteld. De Italiaanse verzamelaar Berlingiere kocht de zeefdruk maar heeft altijd geweigerd het uit te lenen. De huidige eigenaar wenste anoniem te blijven.

▶ Het legendarische uithangbord van de bekende platenzaak “Popular Tunes” krijgt vermoedelijk een plaatsje in het Rock&Soul museum te Memphis. Gedurende vele decennia veranderde het uitzicht van de platenwinkel en het uithangbord nauwelijks. Wellicht stond het er al toen Elvis er zelf zijn platen kocht. In augustus 1977 ging een foto van het bord de wereld rond. Hierop prijkten de woorden: Elvis We'll Miss You.

▶ Een Elvis-stripalbum verschijnt in het voorjaar van 2010. Hier kan je al de cover bewonderen. Het album verschijnt met een hardcover en telt 128 pagina's. De vooropgestelde verkoopprijs is 19,95 Euro. De tekeningen en tekst zijn van Reinhard Kleist & Titus Ackermann.

▶ Tijdens het sublieme optreden van Cliff Richard & The Shadows op 8 november te Brussel had hij het ook eventjes over Elvis: “ik ben beginnen op te treden als de Britse Elvis Presley, en ik zou hier zonder het lichtend voorbeeld van Elvis nooit gestaan hebben” zo zei Sir Richard. Vervolgens bracht hij “All Shook Up” als eerbetoon aan Elvis.

▶ Wie in stijl naar de WC wil moet dat beslist doen in New York City. Het restaurant heet “VINYL” en de toiletten werden versierd met muurgrote mozaïeken van ondermeer MADONNA, CHER EN ELVIS. Wij kozen uiteraard deze van Elvis. Het adres is: Vinyl Restaurant

Hell's Kitchen Manhattan, 754 9th Av 51 St, NY 10019. Je kan er ondermeer Belgische wafels eten met vers fruit aan \$ 8,95!

▶ Weer een attractie minder te Memphis: Libertyland mocht dan al enkele jaartjes gesloten zijn, er werd toch vrij lang overwogen om delen ervan te kunnen redden van de totale ondergang; De bijgevoegde foto is dus niet helemaal wat het lijkt: De beruchte “rollercoaster”, waarop Elvis zich zeer dikwijls vermaakte, lijkt gedoemd tot afbraak. Er werd echter alleen een groot stuk verwijderd om na te gaan of een mogelijke heropbouw elders mogelijk was. Officiële twijfelen echter aan de haalbaarheid omdat grote stukken hout duidelijk verrot zijn.

▶ Op 12 november was dan de grote dag voor Ed Hill. Aan de zijde van Elvis was hij jarenlang trouw lid van The Stamps en in die hoedanigheid was hij ook driemaal te gast bij onze Society (Antwerpen 1991, 1996 en Knokke 2008)

Ed Hill kreeg de onderscheiding voor het mooie werk dat hij al die jaren heeft geleverd voor de “Southern Gospel Music”. Zijn naam werd vereeuwigd in “The Southern Gospel Hall Of Fame” te Nashville. Hartelijk proficiat Ed!

▶ Elvis Presley's ex-vrouw Priscilla Presley denkt er aan een rol aan te nemen in een Engels toneelstuk dat een van de komende maanden zal spelen in het Londense “West End”. Priscilla, nu 60 jaar, vindt het een ongelooflijke kans om haar kunnen te tonen op het podium. Eerder al vertolkte ze rollen in de films “The Naked Gun”, “The Hayley Wagner” en kreeg ze ook een bijrolletje in de TV-reeks “Dallas”.

▶ Robert Sillerman, nog altijd de grote baas achter “Graceland”, erkent dat er in Las Vegas te weinig aandacht wordt geschonken aan Elvis Presley. In een recent interview gaf hij toe dat de show van “Cirque du Soleil” veel goeds zal

doen aan het imago van Presley in het algemeen. Er zijn, volgens Sillerman nog andere ideeën rond Elvis. Alhoewel zijn plannen om een themahotel rond Elvis te bouwen door de recessie in de ijskast zijn beland, is hij nog steeds virtueel eigenaar van de gronden waar het hotel had moeten komen. Misschien komt er wel een museum, zo geeft Sillerman aan, misschien wat anders, maar hij blijft er bij: dit deel van Vegas behoort aan Elvis!

▶ De bouw van een “Graceland replica” in het Nederlandse Breda stuitte de afgelopen weken op veel tegenwind van de buurtbewoners. Er was dan toch groen licht via een uitspraak van de rechter die vond dat de villa mag worden voltooid. Ook in Randers (Denemarken) komt er een Graceland huis met shop, museum en restaurant. Nadat fans hun kinderen Elvis, Aaron, Lisa-Marie, Priscilla gingen heten gaat de liefde nog veel verder en wil men duidelijk laten zien dat men Elvis-minded is door een huis in dezelfde stijl als dat van Elvis te bouwen. De omwoners van de Heilaartstraat te Breda denken er echter aan beroep tegen de uitspraak aan te tekenen.

► De show van Cirque Du Soleil rondom Elvis die te Las Vegas vanaf 8 januari 2010 definitief diende van start te gaan wordt uitgesteld tot eind februari wegens mankementen aan de zaal, terwijl de show zelf ook nog hier en daar moet worden bijgeschaafd. Intussen heeft het ook zijn eigen logo en souvenirs.

► Linda Thompson was aanwezig bij de opening van het nieuwe museum te Las Vegas (Imperial Palace). Ook Joe Esposito en Jimmy Velvet waren er. Er staan enkele X-rays van Elvis en een revolver die hem heeft toebehoord. Rhoda Williams poseert dan weer naast een juweel dat ze op 5-jarige leeftijd van Elvis kreeg in 1974. The King's Ransom Museum is gelegen op de derde verdieping van het hotel en de week rond te bezichtigen van 10 tot 6. Een ticketje kost \$ 10. De tentoonstelling blijft open tot april 2010.

► De legendarische Cotton Club in Lubbock/Texas zal weldra opnieuw zijn deuren openen. De club had in de jaren vijftig een lokaal langs 64-10 East U-S 84. Het gebouw brandde volledig af in het begin van de jaren zestig nadat ondermeer Elvis Presley, Fats Domino en Little Richard er optraden. De eigenaar hoopt dat de nostalgie de mensen na meer dan vijftig jaar weer op de been brengt naar het nieuwe gebouw, dat werd neergezet op exact dezelfde plaats waar het voordien stond.

► In het populaire TV-programma "Vlaanderen Vakantieland" waarin Andrea Croonenberghs centraal stond werd op 28 november aandacht gewijd aan Memphis en Tupelo.

► Lisa Marie Presley vertoef al een tijdje in Londen. De geruchten doen nu de ronde dat ze daar definitief wil gaan wonen. Met enig voorbehoud en achterdocht lezen we dat bericht via een Engels "celebrity blad", je weet wel: een Britse "Story", "TV Familie" of "Dag Allemaal". Lisa zou al een huis gekocht hebben. Misschien tijdelijk, dat is best mogelijk, omdat ze haar zangcarrière terug

wil heropstarten met hulp van de Engelse singer-songwriter Richard Hawley.

► Ter gelegenheid van Elvis' 75e verjaardag lanceerde "Franklin Mint" een gigantische CD box (36CD's- 711 songs) in een luxueuze koffer. Het ziet er allemaal mooi uit, maar helaas alléén te koop als je in de States woont! De ganze koffer kost \$ 499. Bij navraag aan Ernst Jorgensen kon deze ons bevestigen dat deze release niets te maken heeft met de boxset die RCA wil uitbrengen op ongeveer 30 CD's in 2010. In deze set zullen alle masters te vinden zijn zoals Elvis ze ooit opnam in de allerbeste kwaliteit. Het heeft dan ook weinig zin nog meer aandacht te schenken aan deze aanbieding van Franklin Mint, alhoewel het mooi oogt.

► "Elvis Unlimited" uit Denemarken werkt aan een nieuw boek met meer dan 200 nooit eerder gepubliceerde foto's. De titel: The Tennessee Sheik. Het boek wordt geschreven door Megan M. Murphy en Henrik Knudsen. Uit dezelfde bron volgt dan later Inside Jailhouse Rock.

► Het “Memphis Recording Service label” dat al garant stond voor een ganze reeks mooie boeken, CD’s en DVD’s heeft een nieuw project op stapel staan: “50 Year Commemorative Issue (1960–2010)” De CD met bijhorend boek verschijnt ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag dat Elvis zijn legerdienst volbracht. De titel: “OFF DUTY WITH PRIVATE PRESLEY”. De CD bevat de opnames die Elvis bij RCA realiseerde tijdens zijn legerdienst zoals “A Big Hunk O’ Love”, “A Fool Such As I” en “I Got Stung”. Verder ook nog 30 onuitgebrachte thuisopnames = tracks, die zowel tijdens zijn legerdienst in Texas als Duitsland werden opgenomen. Het 100 pagina’s tellende boek bevat zeldzame foto’s. Release datum: 22 februari 2010. Kenners zullen wel weten dat het overgrote deel van de songs enkele jaren geleden al verscheen op diverse illegale CD’s zoals ondermeer “Greetings From Germany” en de opnames die Eddy Fadal realiseerde in Texas.

► In het Franse maandblad “Juke Box” van november kan je een katern vinden van een tiental bladzijden met betrekking tot Elvis waaronder ook een wenskaart die wij op 20 december 1963 naar de redactie van “Disco Revue” stuurden. 47 jaar geleden, was u toen al geboren?

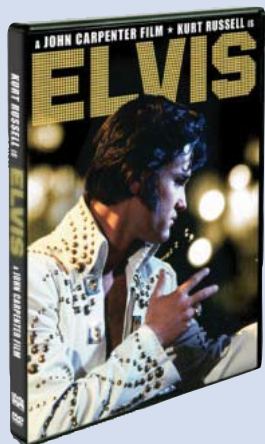
► Alfred Wertheimer blijft de wereld beroeren met de reeks zwart-wit foto’s die hij van Elvis maakte tijdens de zomer van 1956. Er kwamen al talrijke boeken uit, waarvan “Elvis at 21” vermoedelijk het beste was dat ooit van deze fotograaf verscheen. Vanaf 8 januari gaat er dan ook een tentoonstelling met deze prenten van start in het Grammy Museum te Los Angeles. Na deze première gaat de tentoonstelling drie jaar lang op tournee doorheen de U.S.A. In het kader van deze tentoonstelling wijdde journalist Han Ceelen een halve bladzijde in de krant “De Morgen” van 15 december. “Elvis At 21” is nog steeds in onze shop te koop. Het boek kost 59 Euro (+7,70 Euro verzending)

► Suzi Quatro, een zangeres met een hart voor Elvis” zal haar erg mooie tribute song “Singing With Angels” in januari 2010 terug uitbrengen. Het liedje werd opgenomen te Nashville in 2005 in samenwerking met “The Jordanaires” en gitarist James Burton.

► We hebben de afgelopen dagen nogal wat artikelen uit onze webshop moeten verwijderen. Dat is logisch in een periode waar veel geschenkjes worden gegeven, en waar sommige artikelen niet meer kunnen aangevuld worden wegens compleet uitverkocht. Niettegenstaande deze “opkuis” hebben we toch nog 1650 artikelen op voorraad staan op de webshop.... Bij American Dream vind je minstens nog 1000 artikelen meer. Het is helaas niet mogelijk elk artikeltje op de webshop te zetten. Hiermee mogen we wel prat gaan op de allergrootste Europese Elvisshop ... en wellicht ook wereldwijd, want zelfs “Graceland” heeft niet zoveel moois in voorraad!

▶ De DVD release van de film “Elvis, The Movie”, met Kurt Russel in de hoofdrol wordt begin maart in dewinkels verwacht. Hierbij reeds de vooropgestelde cover van het schijfje.

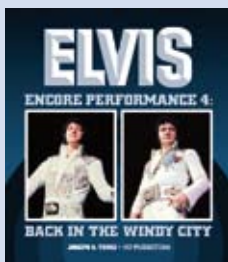

▶ We dromen al een beetje van de lente. Daarom hebben we een reeks nieuwe T-shirt en hemden in voorraad genomen. Eentje drukken we hier af, de volgende dagen komen ze ook op onze webshop terecht. Beschikbaar in SM- Large en XL.

Prijs: 18 € (+2,95 € verzending)

▶ JAT blijft nieuwe boeken aankondigen. Eentje hiervan is een hardcover dat de titel draagt “Back in The Windy City” en waarin 200 foto's zullen te vinden zijn van acht optredens in Chicago. De uitgave wordt voorzien tegen 1 mei 2010. Een andere release wordt een fotoboek over de film “Viva Las Vegas”.

▶ De “Wiltshire Gazette & Herald” kondigde aan dat een filmrolletje met daarop privé opnames van Elvis, Lisa Marie en Priscilla verkocht werd tijdens een recente veiling, waarbij een bieder per telefoon ongeveer \$5000 neertelde voor 17 minuten beeld. De film was eerder eigendom van Jimmy Velvet die zijn complete museumcollectie verkocht in 1994.

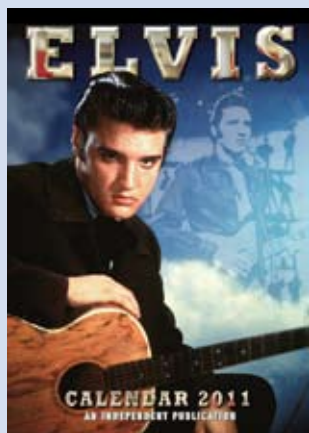

▶ Het is al lang geen geheim meer dat Elvis-imitators voor alles en nog wat worden gebruikt en misbruikt. Tijdens deze slechte tijden staken enkele snuggere handelaars uit Luik de koppen bij elkaar en plaatsten een huwelijkskapel in het Luikse Shopping Centre van Saint Lambert. Vanaf 6 februari kan je er terecht en worden er “huwelijksbonnen” verdeeld onder de kopers in diverse winkels. Op 12 en 13 februari, ter gelegenheid van Sint Valentijn, kunnen dan 150 koppeltjes in het huwelijk treden in het bijzijn van een “fake” Elvis en Marilyn Monroe. Een Luikse krant wijdde op 15 januari een halve bladzijde aan dit ludieke gebeuren. De persjongens wisten al duidelijk méér: het huwelijk was uiteraard niet geldig, en een dame wilde persé met haar hond trouwen. Mooi gegeven toch om in de krant te komen!

▶ Het boek over de “American Sound Studios” verschijnt weldra. The Memphis Boys zoals de huismuzikanten van deze studio maar al te dikwijls werden genoemd speelden maar al te graag met vele beroemdheden onder de leiding van Chips Moman van 1964 tot 1972. Eerder was Chips Moman werkzaam geweest in de ook al beroemde Stax studio's te Memphis. Elvis nam bij “American” een hele resem sublieme songs op in 1969 maar anderen deden hem dat ook al voor, zoals ondermeer Aretha Franklin, Wilson Pickett, The Box Tops, Joe Tex, Neil Diamond, B.J. Thomas en Dionne Warwick. The

Memphis Boys kennen we ook van hun twee uitmuntende concerten in België (Casino Knokke) waar ook Chips Moman deel van uitmaakte als gitarist. Aan Bobby Wood en zijn muzikanten hebben we oprechte vrienden leren kennen, vrij van elke vedettenstatus.

► Je houdt het niet voor mogelijk, maar op uitgerekend 8 januari presenteerde de Engelse firma “Dream” zijn Elvis Presley kalender 2011. Hierbij alvast de cover. Voor alle duidelijkheid: de kalender verschijnt pas in mei 2010.

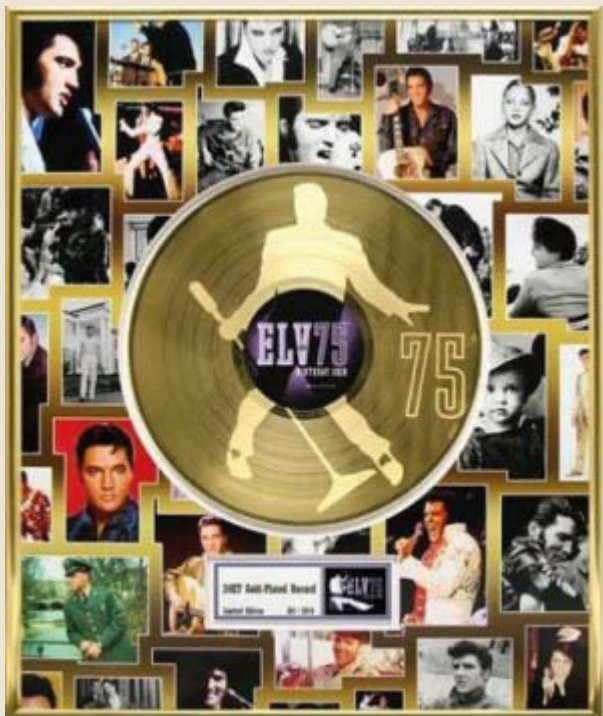
► Op 24 februari 2010 zal Elvis weer voor een geheel uitverkochte zaal spelen. Dat zijn we trouwens van hem gewoon. Op enkele losse plaatsen te na gesproken is de Ahoy Arena te Rotterdam op 24 februari 2010 geheel volzet. Het heeft dus geen zin meer via onze Society nog tickets te bestellen. Indien u alléén bent kan het echter nog wel, er zijn nog zo'n twintigtal zitjes uit te kiezen op diverse tribunes.

Nieuwe fotokader ter gelegenheid van Elvis' 75e verjaardag

In de reeks van fotokaders (40x50cm) werd ons een nieuw exemplaar afgeleverd met een fotomontage en een gouden LP. Dit pronkstuk vind beslist een mooi plaatsje aan je “Elvismuur”.

Prijs: 149 € (+7,7 € verzending)

Alle andere kaders zijn inmiddels ook terug leverbaar: Hound Dog / Aloha From Hawaii / 1968 Special / If I Can Dream / Viva Las Vegas

(It's a)

It's a long lonely highway when you're travelling all alone
And it's a mean old world when you got no-one to call your own
And you pass through towns too small to even have a name, oh yes
But you gotta keep on going, on that road to nowhere
Gotta keep on going, though there's no-one to care
Just keep moving down the line

It's a long lonely highway without her by my side
And it's a trail full of teardrops that keep on being cried
My heart's so heavy it's a low down dirty shame oh yes
You gotta keep on going, on that road to nowhere
Gotta keep on going, though there's no-one to care
Just keep moving down the line

I gotta rock for my pillow 'neath a weeping willow
And the cool grass for my bed
My drinking water's muddy so don't you tell me buddy
That I wouldn't be better off dead

It's a long lonely highway getting longer all the time
And if she don't come and get me, well, I'm gonna lose my mind
So if you read about me tell her she's the one to blame, oh yes
You gotta keep on going, on that road to nowhere
Gotta keep on going, though there's no-one to care
Just keep moving down the line, moving down the line...

"(It's a) Long Lonely Highway" werd geschreven door Doc Pomus en Mort Shuman die, samen en ook ieder afzonderlijk, een twintigtal nummers aan Elvis bezorgden tijdens de jaren zestig, waaronder "His Latest Flame" en "Viva Las Vegas". Voordien hadden ze al grote successen geboekt bij andere artiesten, zoals "Save the Last Dance for Me" door de Drifters. Pomus en Shuman zijn in 1965 uit elkaar gegaan, waarna Shuman naar Europa verhuisde. Terwijl hij bleef schrijven voor anderen, heeft hij dan ook zijn eigen zangcarrière opgebouwd, met zijn grootste successen begin jaren zeventig, met o.a. "Le Lac Majeur."

"(It's a) Long Lonely Highway" werd op 27 mei 1963 door Elvis opgenomen te Nashville. Het nummer werd gebruikt als "bonus track" op de LP "Kissin' Cousins" en later als deel van de soundtrack van "Tickle Me." Long Lonely Highway is ook op single verschenen, als de B-kant van "I'm Yours" in 1965.

Eigenlijk is dit een eigenaardig nummertje: het klinkt nogal vrolijk en opgewekt, maar in feite is het een droevig verhaal. De zanger vertelt zijn verhaal van eenzaamheid en droefheid in enkele versjes, waarin hij klaagt over alles en nog wat. De "eenzame baan" waarover hij het heeft is niet alleen een echte baan, maar ook een weerspiegeling van zijn hele leven: hij is helemaal alleen op de wereld, en beseft niet dat men gewoon verder moet, met of zonder vrienden:

Mort Shuman en Doc Pomus

Long Lonely Highway

Doc Pomus, Mort Shuman

Het is een lange, eenzame baan als je alleen moet reizen
En de wereld is wreed als je niemand hebt om jouw eigen te noemen
En je doorkruist steden die zelfs te klein zijn om een naam te hebben, o ja
Maar je moet verder gaan op die baan naar nergens
Je moet verder gaan alhoewel er niemand is om zorgen om jou te maken
Gewoon maar verder gaan

De droefheid van de zanger blijkt het resultaat te zijn van een verloren liefde en het is duidelijk dat hij heel erg depressief is. Toch beseft hij, dat men gewoon moet blijven doorgaan:

Het is een lange, eenzame baan zonder haar aan mijn kant
En het is een spoor van tranen die men blijft maar huilen
Het is heel erg hoe zwaar mijn hart zich voelt, o ja
Maar je moet verder gaan op die baan naar nergens
Je moet verder gaan alhoewel er niemand is om zorgen om jou te maken
Gewoon maar verder gaan

Hij is een soort landloper geworden - misschien rent hij weg van de bron van zijn verdriet - en slaapt dan ook buiten onder de bomen. Zelfs zijn drinkwater is vuil en misschien heeft hij ook zelfmoordneigingen.

Ik gebruik een rots als hoofdkussen onder een traanwilg
En het frisse gras dient als mijn bed
Mijn drinkwater is modderig, vertel me dan niet, maatje,
Dat ik niet beter dood zou zijn

Hij is duidelijk nog smoorverliefd en verwacht dat zijn lief hem nog zou kunnen komen zoeken. Indien niet, dan wordt hij echt wel gek. Ondertussen zal hij gewoon verder gaan langs zijn twee banen: de echte en die van het leven, alhoewel beide banen nergens leiden: het is een lange, eenzame baan die steeds langer wordt.

En als ze me niet komt halen, denk ik dat ik gek zal worden
Dus, als je over mij leest, vertel haar dat zij de schuld heeft, o ja
Je moet verder gaan op die baan naar nergens
Je moet verder gaan alhoewel er niemand is om zorgen om jou te maken
Gewoon maar verder gaan...

Graag hoorde ik van de leden, met welke nummers ze eventueel problemen hebben wat de inhoud en tekst betreft. Ik zal dan proberen om een en ander verstaanbaar te maken. E-mailen kan naar david.neale@telenet.be of gewoon een briefje sturen naar de club.

David Neale

LONG BLACK LIMOUSINE

“What happened to David Scott?”

David Scott doorbladert enkele Elvismagazines aan de keukentafel van “Graceland” tijdens de verfilming van “This is Elvis”

De meeste Elvisfans kennen David Scott van het docudrama “This is Elvis” uit 1981. Sinds 1978 kroop David reeds meerdere malen in de huid van zijn grote voorbeeld Elvis Presley. “This is Elvis” betekende drie jaar later echter de grote doorbraak voor de 19 jarige uit Ontario - Canada. Zijn prestatie trof Priscilla dermate dat deze, David na het voltooiën van de opnames Elvis’ persoonlijke “Hell On Wheels” uniform cadeau deed.

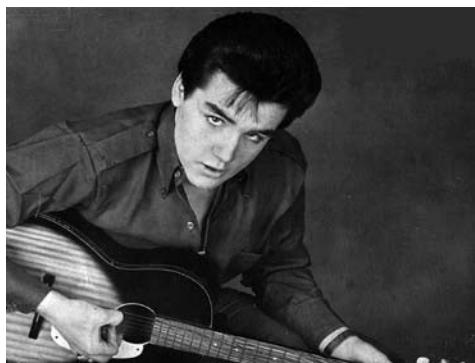
De 20 minuten tijdens dewelke hij in “This is Elvis” meespeelt, tonen ons een jonge acteur die zijn grote idool vol overgave naar echtheid probeert neer te zetten! Voornamelijk de tijdsperiode 1953 – 1955, waarvan vrijwel geen origineel beeldmateriaal voorhanden is, neemt Scott voor zijn rekening. Vanaf de intrek van de Presley’s in het appartementencomplex van “Lauderdale Courts” tot Elvis’ grote doorbraak in de Sun Studio van Sam Phillips. Eventjes mag David opdraven wanneer de gebeurtenissen rond Gladys’ overlijden alsook Priscilla’s allereerste bezoek aan Graceland moet gedocumenteerd worden. Het is deze passage uit 1958

die Priscilla verbluft en die Scott het enige, echte Elvisuniform oplevert!

Tot op heden is dit docudrama uit 1981 de lievelingsfilm van vele Elvisfans. Bij de release stak “This Is Elvis” boordevol onuitgegeven beeldmateriaal. De première zorgde voor een heuse volkstoeloop. De critieken waren uitermate positief en de fans waren, omwille van de vele onontgonnen plaatsen die in de prent schuilgingen, door het dolle heen.

Vandaag de dag is de film misschien wat “gedateerd” maar desondanks blijft deze nog steeds tot de meest klassieke en kwalitatieve muziekdocumentaires uit de geschiedenis behoren, niet in het minste door de acteerprestaties van David Scott en Johnny Harra die hun uiterste best deden om zoveel mogelijk de gaten op te vullen. Natuurlijk is the real thing nog altijd duizend maal beter maar de prestaties van Harra en Scott zorgden er bij momenten voor dat Elvis voor eventjes heel dichtbij was!

David Scott werd in december 1962 te Toronto, Canada geboren. Kort na zijn geboorte besluit zijn moeder de kleine David op een jongensboerderij in de Oostkantons van Canada te deponeren om hem er pas negen jaar later weg te halen. Het feit dat Scott op deze prille leeftijd door zijn moeder wordt opgegeven, drukt een onuitwisbare stempel op de rest van zijn leven. Aanvankelijk heeft deze jonge kerel helemaal geen voeling met de muziek van Elvis Presley. Midden de zeventiger jaren komt hij voor de eerste maal in aanraking met Elvis' muziek en de prille teenager is er meteen ondersteboven van. Meteen besluit David in de voetsporen van "The King" te treden.

Als tiener behaalt Scott overwinningen bij de vleet in wedstrijden allerhande. Op 18 jaar wint hij een Elvis-contest in St. Pauls – Canada en een jaar later doet hij dit huzarenstukje nog eens over tijdens een wedstrijd voor de National Examiner in de Verenigde Staten. Na

zijn bekendheid, verworven door het immense succes van "This is Elvis", neemt David twee albums op. Eén met enkel Elvisnummers en een andere enkel met pure David Scott songs.

Davids carrière raakt echter niet van de grond, zoals onze jonge Elvis "want to be" het graag zou willen. Hij heeft immense problemen met het ouder worden en spreekt meer dan eens over plastische chirurgie. Ook kan de zanger zich zeer moeilijk losmaken van zijn personage Elvis Presley. Meermaals twijfelt hij eraan of zijn fans hem adoreren omwille van hemzelf of enkel omwille van hun bewondering voor Elvis. De combinatie van deze beide twijfactoren maken van Scott een uitermate onzeker man.

Constant zoekt hij zijn toevlucht in alcohol en dope omdat hij de echte wereld wil ontvluchten daar hij steeds meer wordt geconfronteerd met de schaduw van de "This is Elvis" David en doodsbang is om niet meer te kunnen voldoen aan dit zeer hoge verwachtingspatroon.

Eind 1992 wordt hij voor de zoveelste keer uit een ontwenningsskliniek ontslagen en keert naar zijn toenmalige vriendin, Sandra Bennet, en zijn dan vijf maanden oude dochtertje terug.

Op 5 januari 1993 vraagt David aan Sandra om enkele films te gaan ophalen in de plaatselijke videotheek. Wanneer deze de deur uit is, legt David zijn dochtertje in haar wiegje en trekt zich in zijn slaapkamer terug. Even later is David Scott niet meer! Op 30 jarige leeftijd schiet hij zich met een jachtgeweer een kogel recht door het hart.

De druk die het loskomen van zijn idool en de angst voor het ouder worden hem oplegden, waren voor hem ondraaglijk geworden en een vlucht in het hiernamaals was voor Scott de enige uitweg geworden!

Stefaan Demarest

De film This Is Elvis is op dubbele DVD te koop aan 26 € (+1,77 verzending)

ELVIS PRESLEY ON STAGE

Ik heb staan dringen om de smalle ingang van de concerthall in te komen, de menigte is overweldigend! Niemand hoeft te dringen, de plaatsen zijn genummerd, maar niemand wil iets missen van de avond vanaf de allereerste noot tot dat "Can't Help Falling In Love" het doek weer doet vallen over onze held. Ik had mijn kaartje al weken in huis, en een goede plaats! Midden voor het podium. Eindelijk. Ik loop de half duistere zaal in, rij drie stoel 24. 22, 23.. er zit iemand op mijn stoel? Ik kijk hem even doordringend aan, hij gaat op zoek naar zijn kaartje. Hij zit op rij dertien, uilskuiken. Het is een rumoer van jewelste, naast me zit een meisje van ongeveer 19 jaar aan de andere kant een dame van rond de 34. Na ongeveer een half uur, wordt het licht in de zaal gedimd, je voelt de spanning stijgen, het rumoer maakt plaats voor gejuich. De eerste muzieknoten van "Also sprach Zarathustra", mijn hart versneld, de menigte begint te klappen. Maar het klappen wordt overstemt door de drums en het paukengetrommel. Dan is de zaal plotseling helverlicht en Elvis komt het podium op rennen en zet in een onvoorstelbaar tempo C.C. Rider in, JD bromt ook mee. De menigte gaat uit hun dak, ik krijg een arm in mijn oog en doe zo nonchalant mogelijk of ik er niets van heb gevoeld door luidruchtig mee te juichen. Elvis heeft een vreemd pak aan, dat kenden we nog niet! Lanski is weer met naald en schaar in de weer geweest. De jumpsuit zit als gegoten en Elvis is helemaal in zijn element. Elvis is een beetje in de war en zegt Good evening, it is evening is it? Het publiek lacht. Het duurt even voor Elvis het tweede nummer in kan zetten, hij heeft ontzettende lol met het publiek. Hij begint met well, I've done so many songs that start with well, baby en dan zet de band "When My Blue Moon Turns To Gold Again in",

Elvis zingt de eerste regels mee om er vervolgens "Blue Christmas" aan vast te

knopen, ook twee regels waarna Elvis roept: Christmas in July, you must be kidding! De menigte schreeuwt, het dak gaat eraf! Elvis zet meteen "I Got A Woman" in, applaus. Wel jammer van When My Blue Moon.. Het einde van "I Got A Woman" wordt een puinhoop, gemurmel over fruit of the loom, geen idee wat hij bedoeld, JD geeft een einde aan Amen, waardoor de muren trillen. Good evening my name is Little Richard, no I'm sorry I hope you have a good evening. Meer playing around met het publiek. "Love Me" wordt ingezet... break my faithful neck eh heart.. en er wordt losjes gemusiceerd. Korte versie. Meer public interaction, OK honey just a moment.. "Trying To Get To You" is aan de beurt, woordgrapies in het liedje maar geloofwaardige uithalen! There's nothing that could hold me. You better believe it honey, zegt 34 naast me. Applaus. "All Shook Up", in een niet te volgen tempo, routine, maar niet minder goed.

Sommige dames hebben zich voor het podium verzameld, geschreeuw, Elvis begint te zoenen, come on baby let's go home, een van de dames wil hem mee naar huis. I promised the colonel I'd stay on the stage... "Love Me Tender", meer kussen. Elvis zingt door, terwijl hij half wordt opgevreten. The king is fantastisch bij stem, zelfs in deze filmliedjes! Warm en donker eindigt "Love Me Tender". "Hound Dog", een instrumentaal intermezzo midden in het nummer, Elvis rocks. Kinderen worden opgetild, Elvis kust, het meisje draait schuchter weg. "Fever..." in een sensuele versie die alle gelederen van het vrouwelijk schoon op de eerste rijen doet sidderen, Fever when you call my name.... ELVIS, schreeuwt Elvis in een ijselijk hoge stem door het publiek, iedereen zit op het puntje van zijn stoel. Meer spelerei maar een prachtig einde aan deze prachtige song. To pay money to put up with that kind of stuff.. hij heeft gelijk, het maakt niet uit ze komen om hem te zien, wat hij ook doet. "Polk Salad Annie", een rockversie, de zaal rocks! Thank you very much, I love you to honey, how are you doing JD? Fine Elvis, komt uit het donkerste van het donkerste van JD. "Why Me Lord", dat was de introductie naar dit kippenvel nummer. JD zet in en Elvis haakt in Lord help me Jesus, harmonie. Het nummer wordt neergezet! So help me JD, zingt Elvis maar JD blijft in zijn rol. "SUSPICIOUS MINDS", het spettert uit de microfoon. We can't go on together. Oh yes we can, 34 naast me weer... What is she, fucking Obama? Oh nee die was er nog niet. Elvis stelt de band voor. Iedereen kent de band al, maar vooruit het hoort erbij. Iemand uit het publiek roept Elvis, just a minute baby I'll be back there in the shake of a sheep's tail. Kathy Westmoreland word voorgesteld, Why don't you wear your see through blouse? Hilariteit in de band, inside joke van Elvis waarschijnlijk. "I Can't Stop Loving You" is aan de beurt, en ik ook want ik krijg cola over me heen van 19 aan de andere kant, ze probeert met een zakdoekje te deppen. Deppen? Over zes weken plakt dat nog.. maar goed. In dreams of yesterday-ay ay ay. Dan: "Help Me"! Wat een fantastisch nummer! Elvis zingt het met volle overtuiging, de longen uit zijn lijf in de laatste regels! "Bridge Over Troubled Water",

geschreeuw uit het publiek. Elvis' fantastische stem draagt de uitvoering van dit nummer tot grote hoogten! "Let Me Be There"! De band swingt evenals het koor. Het publiek klapt mee en staat op de stoelen, gejuich als het nummer is afgelopen. Door het stampen van het publiek gaat er een geroffel door de zaal. Elvis is uitgekookt, "Johnny B.Goode" volgt, Elvis zingt alles achterelkaar zonder adem te halen, het publiek wordt wild. De hele zaal deint. Dan heel onverwacht is het stil als het licht uit gaat. Een plotselinge spot op Elvis, de eerste regels van "I'm Leavin'"! Er gaat een gegons van waardering door het publiek, Elvis doet het weer, concert na concert na concert. "I'm leavin'" wordt helemaal uitgezongen, de haren in mijn nek staan recht overeind. Wat hier gebeurd is onbeschrijfelijk! Na het lied bedankt Elvis en zegt dat hij wilde dat hij vaker terug kon komen, I'm only one man! "Can't Help Falling In Love" wordt ingezet, Elvis raakt zijn tekst kwijt, maar het doet er niet meer toe, vanavond was fenomenaal! Elvis has left the building, the souvenir consession stand will be open. Het licht gaat aan, iedereen weet het, het is voorbij. 19 voelt nog eens aan mijn broek, waarop ik een beetje onbenullig naar haar kijk en 34 kijkt met een verwijtende blik naar 19. Who cares.

Was ik er maar bij geweest.

Jack Mols.

ELVIS PRESLEY ON STAGE

"WE COVER THE NATION"

Thomas A. Parker

Exclusive Management

Sept 10 , 1955

Dear Tom;

Enclosed is the Presley Contract as signed by Neal Presley for your records on the tour, it did not arive in time to include in the other envelope, check all your dates as you will have to figure your balance due for the rest of the Presley setup on the present tour.

I can either mail you a blank check and you can make it our when the tour is over or advise me when you talk to me next week if I should just make out the check and mail Neal, check this with Elvis when he has started to work, that will give you some chance to talk to him and show him how we have knocked ourselves out to get him dates under this setup.

Not knowing if you will be working him September 19 and 20 I of course will not know what you owe him as it stands now as per your tour setup we will owe him as follows check this for correct payment.

NORFOLK TWO DAYS \$ 1000.

Sept 13-14-15-16	1000,00 Norfolk
17-18-21-22 at \$ 200. total \$	1600,00

	\$ 2600,00 paid \$ 1000, Balance at end tour
	due Presley \$ 1600,00

If Sept ~~29-20~~ is booked ad \$ 400, total due Presley Neal \$ 2000,00

Be sure this is all correct before we settle, also check must be made out to Elvis Presley & Bob Neal and list all dates on check as pd in Full when you finish the tour.

I noticed on back of contract four names check this, did Elvis bring 3 musicians ?

Also be sure and inform Elvis that we are going ahead with great plans but if we are to be checked everytime we better work out a finish and get paid off, as I would not do for any-one what I am doing for him except for big dough, you know that, so prime something on this and get to the bottom, talk to Presley alone, take him to lunch or get him in your room and find out.

The Col .

Merkwaaardige feiten uit 1955

Reeds in 1999 kwam er een merkwaaardige brief van Andreas Van Kuyck (alias Tom Parker) aan het licht die door hemzelf op 10 september werd gericht aan zijn rechterhand en naamgenoot Tom Diskin. Nu is de brief vreemd genoeg weer opgedoken bij de publicatie het boek "A Tribute To The King of Rock & Roll". De aandacht die eraan wordt geschonken brengt zeker geen "eer" aan de man die enkele maanden voorheen de businesslink was geworden van iemand die de grootste zanger aller tijden zou worden. In die periode was Bob Neal de manager van Presley, terwijl Parker de optredens regelde als "Colonel Parker/Hank Snow Attractions" en adviseur was van Presley. De schrijftaal die wordt gehanteerd is duidelijk van een niet-Engelse oorsprong, waardoor het nogmaals erg duidelijk is dat Andreas een inwijkeling was die het "Amerikaans" nog niet op "zak" had.

Het was al een tijdje koude oorlog tussen Bob Neal en Parker omdat Neal vond dat Elvis onderbetaald werd. Parker suggereerde dan maar dat Neal kon kiezen: zijn eigen weg gaan, of deze van Elvis... ofwel de raad van een kenner volgen. Parker vond dan weer dat

Elvis niet professioneel handelde en zich niet als zanger profileerde door schunnige grappen te vertellen tussen de songs door. In een brief van drie bladzijden die hij op 22 augustus 1955 aan Bob Neal richtte is Parker zeer duidelijk: "als Elvis grappen wilde vertellen aan de toeschouwers was dat geen probleem op zich, maar dan zou hij de term "zanger" niet meer hoeven te gebruiken, en kon hij optredens boeken als "stand-up comedian". Deze brief is dan weer in perfect Engels opgesteld, maar al snel wordt duidelijk dat Tom deze niet zelf schreef maar wel Georgene Reeney, de toenmalige secretaresse van Parker

De brief van 10 september handelt over een contract, gericht aan Elvis. Hij vraagt aan Tom Diskin om Elvis erop te wijzen dat ze duidelijk werk hebben gemaakt om hem te kunnen boeken voor de diverse optredens. Parker merkt ook op dat er vier namen op de achterkant van het contract staan en stelt zich de vraag of Elvis dan drie muzikanten meebracht...

De laatste paragraaf is niet alleen verwarrend, ook een beetje schokkerend, maar de tekst was dan ook alléén maar bedoeld om "bin-nenshuis" te blijven.

De paragraaf gaat als volgt:

"Wees er zeker van aan Elvis te vertellen dat we doorgaan met grootse plannen, maar als we telkenmale op de vingers worden gewezen, maken we er beter een eind aan en laten ons uitbetalen. Ik zou me nooit voor een ander uitsloven zoals ik dat voor hem doe, tenzij we er heel dik voor betaald worden. Jij weet dat trouwens ook. Verzin maar wat om dit gestalte te geven en ga tot het uiterste. Spreek tot Elvis alléén, neem hem mee uit lunch of spreek hem in privé in zijn kleedkamer en zoek het uit".

Op 17 oktober komt er dan een einde aan de samenwerking tussen Bob Neal en Colonel Parker. Bob is de inmenging meer dan beu en stapt op. Onmiddellijk schrijft Parker een nota aan Elvis waarin hij de hoop uitdrukt dat een hereniging nog mogelijk blijft. Hij sluit dan af met de woorden: "Your pal, The Colonel.

Op 21 november 1955 wordt de deal beslecht tussen Sun Studio en RCA en kan de opmars van Elvis beginnen naar een wereldbekende ster.

Foto: brief van 10 september 1955.

Uit de oude doos

De Standaard

Van onze medewerker Karel Michiels

BRUSSEL -- Het moet wat geweest zijn, midden jaren vijftig, toen de eerste hits van Elvis Presley door de luidsprekers van de Vlaamse botsauto-tenten knalden. Voor sommige kermisgangers was het leven nadien nooit meer hetzelfde. Bobbejaan Schoepen, Will Tura, Burt Blanca, Guy Mortier en Hubert Vindevogel vertellen.

Bobbejaan Schoepen: „Voor mij was Elvis' muziek niet zo nieuw; ik zong ze zelf in feite al“.

Ere wie ere toekomt: **Bobbejaan Schoepen** was de eerste en wellicht enige Vlaamse artiest die Elvis ooit persoonlijk ontmoet heeft. De nieuwe generatie kent Schoepen enkel nog als de oprichter van het pretpark Bobbejaanland, maar de man was al een BV in de vroege jaren vijftig. „De zingende cowboy“ trok volle zalen, scoorde ettelijke hits en deed in 1957 mee aan de tweede editie van het Eurovisiesongfestival. Een jaar eerder was Bobbejaan Schoepen naar New York getrokken om er opnames te maken met The Jordanares, de begeleidingsband van Elvis Presley. Vier nummers namen ze op, waaronder „I could lose this blues“.

Bobbejaan Schoepen zingt een stukje voor. Het nummer klinkt verrassend rauw en authentiek. „Elvis liep daar ook rond. We hebben nog samen een koffietje gedronken, samen gegeten ook, heel gezellig allemaal. Elvis zei altijd mister tegen mij. Hij was op dat moment alleen nog maar bekend in Nashville en omstreken, dus voor mij betekende die ontmoeting niet zoveel. De muziek van Elvis was ook niet zo nieuw voor mij. Ik zong dat in feite al, maar dan wel in mijn eigen stijl, met veel jodelen en fluiten. Ik heb nog een plaatje opgenomen met de titel 'Rock-'n-roll mops'.“

Opnieuw begint Schoepen te zingen. „En met een spiegel/ Rock'n'roll mops/ En daar saucussen bij.' Dat soort onzin. Meer country dan rock-'n-roll toch wel. Ik had een echte steel guitar en imiteerde allerhande dieren en geluiden om de liedjes plezieriger te maken. Elvis had dat allemaal niet nodig. Hij had iets heel apart in zijn stem. Hoewel ik Roy Orbison als zanger minstens even hoog inschat. En Johnny Cash: ook een fantastische zanger. Country, maar toch grensverleggend."

Ook **Will Tura** heeft een plaat opgenomen met The Jordanaires, in 1984 in Nashville, en met „Goodbye Elvis" stonden hij (in Vlaanderen en Nederland) en Ringo (in Frankrijk) in 1977 wekenlang nummer één. Will Tura was nog een tiener toen hij op de voor in Veurne, bij de autoscooters, plots „Jailhouse rock" uit de luidsprekers hoorde knallen. „Wow, wie is dat, dacht ik. Zware plaat. De mensen luisterden toen naar Frank Sinatra, Nat King Cole, Ray Charles. We hadden al 'Rock around the clock' gehad, maar dit was toch nog van een ander niveau. Al gauw werd ook de film Jailhouse Rock aangekondigd, en toen werd Elvis pas echt populair. Hij had een enorm charisma en zag er enorm goed uit natuurlijk. De meisjes waren weg

van Elvis. En bij muzikanten waren zijn platen al heel gauw felbegeerde items. Elvis had echt alles om een superster te worden."

Wat niet betekent dat Will Tura zich geroepen voelde om Elvis Presley te coveren of te imiteren, zoals andere zangers van zijn generatie wel hebben gedaan. „Live heb ik wel een paar songs van Elvis gedaan, 'Good luck charm', 'Devil in disguise', gewoon omdat ik nog niet genoeg Vlaamse liedjes had om de avond te vullen. Ik had in die dagen nog geen eigen band, maar de balorkesten waar ik mee speelde, pikten die nieuwe muziek snel op. Ik gaf hen een paar akkoorden, de juiste toonaard, en we waren vertrokken."

Werd de muziek van Elvis meteen overal geaccepteerd? Tura: „Elvis Presley had in Europa een heel ander imago dan in de VS. Wat sommige Amerikanen vooral schandalig vonden, was dat Elvis de zwarten imiteerde, hun muziek naspeelde en danste als zij. Die link werd hier helemaal niet gelegd, wat Elvis een stuk aanvaardbaarder maakte."

In tegenstelling tot Will Tura sprong **Burt Blanca** wel resoluut op de Elvis-trein, om in de jaren zestig en zeventig zelfs uit te groeien tot de enige echte Vlaamse Elvis. Ook Blanca trad dertig jaar geleden op in witte glitterpakken en putte voor zijn shows gretig uit de catalogus van The King. „Toen ik Elvis voor het eerst op de radio hoorde -- 'Don't be cruel' moet dat geweest zijn -- kende ik al andere rock-'n-rollzangers, Cliff Richard, Jerry Lee Lewis,... Maar ik besefte meteen dat Elvis de grote man zou worden. Formidabel! De manier waarop hij zijn woorden hakte, veel ritmischer dan de andere zangers! Dat maakte echt indruk op mij."

„Kort daarna speelde ik gitaar in de groep van een Elvis-imitator, Tom Everley, en toen hij op een dag ziek was, heb ik zijn plaats ingenomen. Ik zou ook carrière kunnen gemaakt hebben als jazzmuzikant of als charmezanger, maar rock-'n-roll paste beter bij mijn imago en mijn persoonlijkheid. Ook voor mijn kledij liet ik mij meestal inspireren door Elvis, met name de

Burt Blanca

Elvis die ik in de films zag. Ik denk dat ik Jailhouse rock en Loving you wel tien keer gezien heb. Sommige organisatoren vroegen nadrukkelijk om niet op te treden in westernkledij, en dan bedoelden ze een jeansbroek, zoals ik die gezien had in de film."

En zoals te verwachten en te voorzien, is er een Elvisplaat van Burt Blanca, aangevuld met tien eigen nummers. Blanca treedt trouwens nog vaak op, zij het vooral in Frankrijk (waar hij woont) en Wallonië, en hij zingt nog altijd nummers van Elvis Presley. „Alleen imiteer ik nu niet meer, maar zing ik de nummers van Elvis op mijn eigen manier. 'American trilogy' bijvoorbeeld, zonder twijfel mijn all time favourite."

Guy Mortier heeft nooit een Elvisplaat opgenomen, maar zijn rol in de verspreiding en de erkenning van Presley's muziek kan bezwaarlijk onderschat worden. In de jaren zestig was hij zowat de enige radiomaker die consequent pop en rock-'n-roll programmeerde, en als hoofdredacteur van Humo hielp hij de muzika-

le smaak van een hele generatie bepalen. „Vermoedelijk heb ik Elvis op de kermis leren kennen, want dat was toen toch wel de plaats waar je platen hoorde die je nergens anders hoorde. Maar ik luisterde toen ook al naar Radio Luxemburg, met een klein transistortje onder de lakens, en waarschijnlijk heb ik Elvis daar ook al heel vroeg gehoord. Dat was natuurlijk iets formidabels. Ik kan nog altijd niet precies uitleggen wat, maar het streek ons, brave jongens die we toen waren, tegen de haren in. Die muziek had iets rebels. Ik was ook zot van Jerry Lee Lewis, van Buddy Holly, van Little Richard, maar Elvis was veel sterker, veel krachtiger. Een overrompeling."

„Hoewel je zijn populariteit in die eerste jaren zeker niet moet overschatten. Je had toen alleen het tijdschrift Juke Box, en de grote schilderijen aan de botsauto's. Een televisietoestel hadden wij nog niet. Eigenlijk kende bijna niemand Elvis, alleen de muziekfanaten. Af en toe kwam ik iemand tegen

Guy Mortier

die al van Elvis gehoord had, en mijn oudere broer had al een ep'tje in huis. Elvis heeft ook een sociale revolutie ontketend, ook in Vlaanderen. Hij was het boegbeeld van de eerste naoorlogse generatie die een beetje geld had en die zich begon af te zetten tegen haar ouders. Je voelde dat hier iets heel nieuws borrelde. Kijk naar de hitparade vóór Elvis. Soms heel mooie, swingende muziek, maar wel allemaal heel braaf. Ik hoor het de vader van een medeleerling nog zeggen: die vuile negermuziek komt hier niet in huis. Voor die oudere generatie, of toch een deel van hen, was Elvis moeilijk te verteren. The Beatles, The Rolling Stones en andere groepen hebben later nog heel mooie verdiepingen op dat huis gebouwd, maar Elvis heeft in de jaren vijftig de fundamenten gelegd van de rockcultuur."

Hubert Vindevogel was amper twaalf jaar toen hij in '56 via Radio Luxemburg kennismaakte met de muziek van Elvis Presley. Een paar jaar later stond hij mee aan de wieg van de eerste Belgische fanclub en ging hij mee betogen op het Flageyplein, voor de deuren van de BRT, om meer Elvis op de radio te eisen. „Wij stelden toen al onze hoop op Guy Mortier." Vandaag is Vindevogel voorzitter van de eerbiedwaardige Elvis Presley Society. „Wij kenden alleen Bing Crosby, en Doris Day, en plots hoor je dan 'One night'. Zuivere blues natuurlijk, maar dat kenden wij ook niet. Nieuw en ongewoon, dat waren de eerste indrukken. Toen hoorden we dat Elvis blank was, en dat hij in Amerika alleen gefilmd mocht worden vanaf de heup. Heel spannend allemaal. Maar de echte doorbraak kwam er met de films. Jailhouse rock in de Metro in Antwerpen, de zaal van MGM. Iedereen

Hubert Vindevogel

begon te dansen! Nooit meegemaakt, en nadien ook nooit meer gebeurd. In 1959 wilde ik naar King Creole gaan kijken, maar dat mocht niet. Enkel toegelaten vanaf zestien jaar, omdat Elvis in die film een hoer kust. De katholieke filmliga."

Elvis Presley: fundament van de rockcultuur en aanstoker van een sociale revolutie, ook in Vlaanderen.

Zaterdag 3 juli 2010 om 19 uur

LIVE DINNER SHOW

Zaal Armstrong
Hôtel Charleroi Airport
Chaussée de Courcelles, 115
GOSSELIES

(autoweg A54 – afslag nummer 22)

Menu:

*Ardeense ham met garnituur
Consommé Aurore
Piepkuiken op op grootmoeders wijze
Verse fruitsla*

Show:

21u met zang en orkest
van Steven Pitman - USA

Prijs:

44 € per deelname

Reservatie:

EPS – 03 2529222
ueps@skynet.be
068-2040050-70

(Overnachting ter plaatse mogelijk aan
speciale prijs (vermelden bij reservatie):
071 250050

LAS VEGAS / MEMPHIS

9 augustus 2010: Vertrek vanuit Brussel, richting Las Vegas. Aankomst in de loop van de vooravond. Check-in een eersteklas hotel.

10 augustus 2010: Vrije dag te Las Vegas, eventueel bezoek mogelijk aan Hoover Dam of Grand Canyon. Avond: geleid bezoek door Las Vegas.

11 augustus 2010: Vrije dag te Las Vegas – eventueel bijwonen van de “Viva Elvis” show.

12 augustus 2010: Vrije dag te Las Vegas.

13 augustus 2010: Vertrek van Las Vegas naar Memphis – aankomst in de loop van de namiddag – verkenning in kleine groepjes doorheen het centrum van Memphis.

14 augustus 2010: Bezoek aan de Meditation Garden in de vroege ochtend. Ontbijt in het hotel en verkenning van de stad Memphis met alle bezienswaardigheden die enig belang hebben gehad in het leven van Elvis.

15 augustus 2010: Mogelijkheid tot het bijwonen van een gospelmis in een mooie kerk te Memphis. Bezoek aan Graceland en de aanpalende musea. 's Avonds: deelname aan de Candlelight service.

16 augustus 2010: Bezoek aan de Sun Studio, het verdere verloop van de dag is vrij.

17 augustus 2010: Dagtrip naar Tupelo en bezoek aan de plaatsen waar Elvis zijn jeugd doorbracht.

18 augustus 2010: Vrije dag te Memphis

19 augustus 2010: Vertrek Memphis – Brussel

20 augustus 2010: Aankomst te Brussel in de loop van de voormiddag.

De prijs van deze reis : 2650 € pp. op basis van een tweepersoonskamer. U kan zich vanaf nu voorlopig inschrijven mits een voorschot te 120 € op rekeningnummer 088-2071862-61 op naam van UEPS/USA.

Deze trip kan enkel doorgang vinden indien een minimum van 35 medereizigers wordt bereikt.

TOUR 2010

